

De argumenten van Marjan.

Een moedermodel.

Pseudoserieuze eenakter van Herwig Van Landuyt .

Personages

Marjan: Forsgebouwde huisvrouw.

Kaat: Marjans 18-jarige dochter.

Lynn: Vroedvrouw.

Ivo: Lekenbroeder.

Tilly: Lerares.

Indra: Tilly's leerlinge.

Mike: Sociaal assistent.

Jo: Ploegbaas.

Ingrid en Hein: Moderatoren.

Decor

Een tv-studio zonder publiek waar alles in gereedheid is gebracht voor de opname van een praatprogramma. Er zijn stoelen voor de panelleden en voor de moderatoren. Laatstgenoemden zitten op een kleine estrade tussen beide panels in. Als 't doek opengaat zijn de moderatoren alleen op de set.

Ingrid: Je kent hem.

Hein: Wilde hij niet ?

Ingrid: Nee. Uiteindelijk heb ik hem toch kunnen overtuigen.

Hein: Gelukkig maar ! Wat een zootje !

Ingrid: Systeemherrieschoppers.

Hein: Maar van waar ze nu zitten om de uitzending op een scherm te volgen in de studio hiernaast, kunnen ze ze alvast, niet naar de kloten helpen.

Ingrid: Je kan niet voorzichtig genoeg zijn alhoewel " Voor of tegen de uniseks op school "geen aanstootgevend onderwerp is en "Soloseks op 't werk" van vorige maand was dat wel.

Hein: Met "Werk op de werkvloer "kan je geen uitzending maken."

Ingrid (in de richting van de cameraman): Zijn we zover ? Okay.

Eén voor één komen de panelleden
de set op.

Hein: De voorstanders rechts, de tegenstanders links.

Terwijl ze hun plaats innemen worden ze
door de moderatoren voorgesteld.

Hein: Hier rechts, Marjan vergezeld van haar oudste dochter Kaat. Kaat is ...

Marjan: oud genoeg.

Ingrid: Zo te zien wel.

Hein: En voor ik het vergeet, Marjan is de trotse moeder van 6 kinderen.

Marjan (telt op haar vingers): 1 2 3 4 5 6.

Kaat: Genoeg van die dooddoeners. Moeder van 6 kinderen njanjanja.'k Moet ze nog tegenkomen de eerste moeder van 6 biggetjes, da's een doodgewone zeug.

Hein: Inderdaad. En dan hebben we nog de lekenbroeder Ivo en Lynn. Lynn is ...

Ingrid: vroedvrouw.

Hein: O ja, leuk toch !

Lynn: Niet elke dag.

Ingrid: En aan deze kant Tilly.

Hein: Tilly is lerares ...

Ingrid: En ze heeft één van haar leerlingen meegebracht.

Hein: Inka.

Indra: Zeg maar Indra. Zo weet ik wie je bedoelt.

Hein: Indra, precies. Ook leuk.

Ingrid: En verder hebben we nog Mike sociaal assistent en onze ploegbaas Jo.

Hein: En Ingrid hoef ik jullie niet voor te stellen, ze is al een eeuwigheid een vertrouwd gezicht in onze huiskamers.

Marjan: Hoe oud is ze feitelijk ?

Ingrid: Ook oud genoeg, net als Hein trouwens.

Marjan: En al een beetje vergeetachtig.

Ingrid: Is 't je ook opgevallen ?

Hein: Zoals jullie weten heeft professor Depaepe definitief afgehaakt. Eigen schuld dikke bult.

Ingrid: Hij is uit het leven gestapt.

Hein: Godweet waar hij terechtgekomen is !

Ingrid: En Fatima heeft met griep afgezegd.

Hein: 't leven is rijkelijk bezaaid met kleine tegenslagen.

Indra: Zoals dood en griep.

Hein: Ja. Laten we hun stoelen maar wegslijten ten teken van rouw, hoewel Fatima de ziekte misschien kan overleven.

Jo: Weg ermee. (Gooit de stoelen achter 't toneel.)

Ingrid: De panels zijn hoe dan ook evenwichtig samengesteld.

Hein: En met zijn tieners gaan we mekaar niet voor de voeten lopen.

Ingrid: Zo. Wie wil er beginnen ?

Hein: Niet allemaal tegelijk.

Ingrid: Uniseks, hoe stel jij je dat voor, Marjan ?

Marjan: Iedereen 't zelfde.

Hein: 't Zelfde ?

Marjan: Ja 't zelfde.

Hein: Hm, 't zelfde !

Ingrid: Kan je dat nog iets preciezer omschrijven ?

Marjan: Nee.

Hein: 't Zelfde is 't zelfde. In feite is 't tegenovergestelde van 't tegenovergestelde.

Marjan: Tegen wie zeg je 't !

Ingrid: En zoals gewoonlijk moeten de meisjes zich maar aanpassen aan de jongens.

Kaat: 't Tegenovergestelde van 't tegenovergestelde is niet 't tegenovergestelde maar 't zelfde.

Hein: Je zou wel eens kunnen gelijk hebben.

Marjan: Ze heeft altijd gelijk.

Ingrid: Altijd ?

Marjan: Ja.

Hein: Mamma mia !

Marjan: 98 % daarmee komt ze naar huis. 't Is waarschijnlijk mijn slimste.

Ingrid: Ik kan 't goed geloven !

Hein: Ik ook, 98 % ! Bijna zoveel als ...

Ingrid: Zeg jij eens Kaat, wat vind je van je eigen uniform ? Je draagt er toch één ?

Kaat: Ik heb het meer begrepen op halflange wijde rokken waaronder elke avontuurlijke hand de nodige speelruimte heeft.

Hein: Asjemenou !

Ingrid: Ik veronderstel dat Ivo niet om dezelfde reden ...

Ivo: Ik breek een lans voor een harmonieuze schoolgemeenschap en ipso facto voor een consensusvorming inzake de kleding.

Ingrid: En jij Lynn ?

Lynn: Goh intuïtief voel ik dat we beter af zijn met een schoolgemeenschap waar de sociale maatschappelijke en gezinsgebonden tegenstellingen zoveel mogelijk worden afgezwakt.

Ingrid: En wat de kleding betreft ?

Lynn: Humor moet kunnen en Kaat is niet alleen de slimste thuis maar ook de prettigst gestoorde.

Hein: En als je nu eens de vraag zou beantwoorden.

Lynn: 'k Was met de ogen aan 't overleggen met mijn bondgenoten. Een sober broekpak liefst.

Hein: Zonder tierelantijntjes.

Lynn: In elk geval iets dat de maatschappelijke verschillen camoufleert.

Ingrid: Dat is zo redelijk dat de uniseksafwijzers wel enig begrip zullen tonen of vergis ik me Tilly ?

Tilly: Ik heb wel oren naar dit soort argumenten maar als tegenstander van de

uniseks heb ik ook de mijne.

Hein: Laat eens horen.

Tilly: Het is een waarheid als een koe dat de natuur boeit door haar biologische verscheidenheid maar boeit ze niet minstens evenzeer door haar uiterlijke pracht en afwisseling ?

Hein: We zijn allemaal natuurliefhebbers na de werktijd.

Tilly: Waarom zouden we dan in deze tijd onze scholen laten gelijken op een militaire optocht van een dictatoriaal regime op zijn nationale feestdag ?

Hein: Ja waarom ?

Marjan: Iedereen 't zelfde is ferm schoon dat weet ik ervan !

Indra: Nonsens. Wat zitten we hier uit te venten. 't Is nogal wieses dat je de kinderen de keuze moet laten. 't Is hun leven !

Ingrid: Ja zeg maar Mike.

Mike: Elke dag ben ik op de bres in wijken waar de multiculturele samenleving uit zijn voegen barst.

Hein: We leven allemaal met je mee.

Mike: Mag ik uitspreken ?

Hein: Heeft er hier iemand iets op tegen ? We aanvaarden enkel mondelinge bezwaren.

Ingrid: Hein !

Mike: Je zou kunnen veronderstellen dat een schoolse uniformisering van de kleding van jongens en meisjes hun latere sociale leven zou ten goede komen maar niets is minder waar.

Ingrid: Echt niet ?

Mike: Nee want als ze eenmaal de school verlaten hebben staan ze voorgoed afkerig tegen wat er hun werd opgedrongen.

Ingrid: En hoe zou dat dan een ongunstig effect hebben op hun sociale leven ? Me dunkt dat ze uit hun gemeenschappelijke afkeer van de uniseks op school net meer naar elkaar zouden kunnen toegesloten zijn.

Lynn: Wij hier zijn voor en je zei 't zelf de panels zijn evenwichtig samengesteld.

Jo: Klopt. Ik bedoel 't zijn jouw woorden. En als 't inderdaad ook een weerspiegeling is van de mening van de kinderen en hun ouders raken we 'r hier nooit uit.

Hein: Twee panels om uit te zoeken of deze twee hier wel evenwichtig samengesteld zijn kan pas over een maand.

Indra: 'k Lach me rot.

Kaat: Jij ook ?

Ingrid: Jo sloeg de nagel op de kop. Ik sloeg met de hamer op mijn vingers.

Hein: Vrouwen !

Marjan: Wablief ?

Kaat: Rustig ma. Laat hem ook iets zeggen.

Ivo: Alle vrouwen over dezelfde kam scheren, dat kan niet, absoluut niet.

Lynn: Hein let alsjeblieft een beetje op je woorden.

Tilly: Je hebt het over ons als over stofzuigers, stuk voor stuk even handig.

Ingrid: Hij bedoelt het allemaal zo kwaad niet. Je moet hem een beetje kennen.

Kaat: Slaap je met die vent van niks ?

Indra: Met die leepogige gluiperd ?

Ingrid: Wie ? Ik ?

Hein: Ik vraag excuus aan alle vrouwen, mijn morgen jarige moeder inbegrepen.

Marjan (dreigend): Volgende keer ...

Kaat: Ma !

Ingrid: Er komt geen volgende keer.

Marjan: Zeker ?

Ingrid: Ja onze regisseur heeft nu al kleefband bij de hand, als hij nog zottigheid

uitkraamt ...

Hein: Plakband voor mij en uilenballenproppen voor haar.

Ingrid: Brr !

Indra: Anarchie joepie ! (Ritst haar jasje open en showt haar T-shirt bedrukt met de volgende tekst: Sid is alive and Vicious.)

Ingrid: Kledinganarchie op school staat weliswaar niet gelijk met wanorde in 't onderwijs maar ...

Tilly: We hebben het hier over totaal verschillende zaken dat hoeft geen lang betoog.

Lynn: Enerzijds orde en wanorde en anderzijds de verpakking van onze scholieren.

Ivo: Ja en of die voor iedereen dezelfde zou moeten zijn of niet staat los van de kwaliteit van 't onderwijs dat ieder van ons wil optimaliseren.

Hein: Mike, ben je 't hiermee eens ?

Mike: Ja, uiteraard. Maar 'k zou hier toch willen aan toevoegen dat uniform niet gelijkstaat met uniseks, zelfs niet bij de hier bekende padvinderversenigingen.

Ingrid: Inderdaad.

Mike: En, Ivo zal me niet tegenspreken, dat in scholen waar een uniform verplicht is, 't uniform zelden of nooit uniseks is.

Ivo: Vraag me niet waarom.

Marjan: Ik blijf erbij, uniseks is ferm schoon !

Kaat: En keileuk. Niemand geïnteresseerd in wat je zo allemaal kan fiksen onder halflange wijde rokken ?

Jo: 'k Zit verdomme in 't verkeerde panel. Mag ik overlopen ?

Ingrid: Overlopen is hier niet aan de orde en is zowat overal een exclusief alternatief voor zielenpoten.

Hein: Zo is dat. Foei. Waar waren we gebleven ?

Kaat (tilt haar rok op): Hier.

Ingrid: Kaat alsjeblieft ! Til je zo 't debat wel naar een hoger niveau ? Zeg nu zelf.

Kaat: Jij voert het debat, niet ik. Jij bent er verantwoordelijk voor dat het niet van de grond komt.

Ingrid: Hier voer jij het maar.

Hein: Ja met je vriend Hein.

Kaat: Alleen dan maar . 'k Kan altijd doen alsof ik maar half "voor" ben.'k Ben zeker dat de tegenstanders er geen graten zullen in zien.

Hein: Mike is dat 't soort ironie dat je ligt ?

Mike: Die geveinsde onwetendheid ligt me beter dan 't vitriool van 't sarcasme.

Hein: Ze laten liggen zou 'k zeggen.

Mike: De vraag is maar ben je niet beter af met een voorstel om aan de bestaande toestand een eind te maken ?

Ivo: Ironie is echt wel een goedkope oplossing waar je niet om de haverklap moet mee uitpakken.

Indra: En zo zitten we weer volop in ons debat. Sorry 't was niet ironisch bedoeld maar 't is er ironisch uitgekomen.

Ingrid: Jo jij bent een man met gezond verstand en als ik het wel heb vader van twee schoolgangsters.

Jo: Iedereen kan er geen zes hebben.

Hein: Goed gezien. Je moet af en toe ook eens aan iets anders denken.

Ingrid: Waarom zie je de uniseks voor hen niet zitten ?

Jo: Om twee redenen. De eerste omdat zij 't niet zien zitten.

Hein: En de tweede ?

Jo: Omdat ik 't niet zie zitten.

Hein: Heb je van je leven !

Marjan: Ik wel. Uniseks is wreed schoon.

Ingrid: Jo zou jij met Marjan in debat willen gaan?

Jo: Daarvoor ben ik echt wel te tenger gebouwd.

Marjan: Ik en dat sprietje ! Als ik hem ...

Kaat: Ma niet doen.

Ingrid: En mag ik vragen waarom jij 't niet ziet zitten, Jo ?

Jo: Ja. 't Zit zo, als ik iets zie zitten zie 'k het zitten, zoniet ...

Marjan: Zeg dat nog eens.

Jo: Heb ik iets verkeerd gezegd ?

Hein: Ik ben niet van gister. Voor mij was 't duidelijk maar voor iedereen die wat langzaam van begrip is kan Tilly 't misschien nog verduidelijken.

Indra: Tilly staat voor de klas. Ze vergooit nooit haar kostbare tijd om nog te verduidelijken wat al voor iedereen duidelijk was.

Tilly: Eerlijk is eerlijk, 'k zie 't ook niet zitten net zomin als bloemen op een rij of eend op 't menu. Een goeie reden is alvast dat kinderen de troeven van hun eigen kunne moeten kunnen uitspelen.

Ingrid: Lynn 'k zie je glimlachen.

Lynn: Valt het op ? Het voltijs ouderschap is, waar of niet, voorgoed verleden tijd.

Hein: Waar. Ikzelf ...

Ingrid: Hein !

Lynn: De ouders van vandaag, Hein inbegrepen, hebben veel meer om 't hoofd dan onze ouders.

Hein: Ik vooral.

Ivo: Zonder twijfel. En als de moderne gezinsstructuren te belabberd zijn om de kinderen de meest essentiële opvoedkundige waarden mee te geven dan is 't logischerwijs aan de scholen om voor de basisdiscipline te zorgen.

Mike: 'k Zal je maar onderbreken voor je nog meer onzin op ons afvuurt.

Jo: Ja je ziet de school als een gemengde gevangenis waar cipiers met ijzeren hand en matrakken de argeloze gasten in unisekssokkengoed in de pas laten lopen in de hoop ...

Hein: Overdrijf je nu niet een klein beetje ?

Indra: Integendeel !

Mike: Terwijl onze gevangenen vrij rondlopen ...

Hein: Niet allemaal.

Ingrid: Met enkelband bedoel je.

Mike: Zie je ze lopen ? Terwijl willen jullie onze scholieren onderbrengen in een
vooorlogse tuchtschool.

Indra: Ja uitgedost in een uniseks zombiekpak om ons discipline bij te brengen.

Lynn: Jullie hebben 't hier niet over bestaande toestanden en figuren maar over
bespottelijke karikaturen.

Ivo: Geen haar op ons hoofd denkt eraan de kinderen nu ongelukkig te maken opdat
ze later gelukkig zouden kunnen zijn.

Lynn: We willen ze niet alleen later gelukkig zien, nu ook.

Ivo: Kinderen zijn ruwe stenen waaruit beeldhouwers zorgzaam verantwoordelijke
volwassenen kappen zonder hen hierbij te verwonden.

Kaat: Als er mij één van die beeldhouwers ... 'k heb een prima traptechniek. Hein
een demonstratie ?

Hein: 'k Geloof je op je woord.

Marjan: 't Is waarschijnlijk mijn rapste.

Kaat: Rap van leden en allesbehalve vroom van zeden.

Ingrid: En heeft iemand er hier een verklaring voor ...

Hein: waarom de meningen zo verdeeld zijn ?

Kaat: Je mag twee keer raden.

Hein: Twee keer maar.

Kaat: Volgende keer nodig je alleen voor-of tegenstanders uit en je probleem is zo
van de baan.

Indra: Genoeg van die domme – koeienvragen.

Tilly: Eigenlijk liggen de meningen maar een paar kledingstukken uit elkaar, een metertje of twee.

Jo: Ja omzeggens niets. Je mikt in de roos of je mikt er een paar meter naast. Wat is 't verschil ?

Hein: Hoogstens één slachtoffer of 't zou al lelijk moeten tegenzitten.

Ingrid: Een vaak aangevoerd argument van de voorstanders is ook dat pesten op school vaak met kleding te maken heeft. Is dat niet iets wat je van je eigen kinderen hoort, Lynn ?

Lynn: Inderdaad, maar misschien is Kaat beter geplaatsd ...

Kaat: Pesters pesten je niet omdat je Morin moslima lesbisch of roodharig bent of in hun ogen slecht gekleed, ze pesten om te pesten.

Indra: Ze weten perfect wie ze kunnen pesten en wie niet.

Marjan: Bij mij hebben ze 't nooit geprobeerd.

Hein: Gewoon een kwestie van lichamelijke machtsverhouding ?

Tilly: Als je als kleintje een “grote” wil pesten moet je over snelle benen beschikken.

Indra: In sommige scholen ben je nog niet veilig in een kevlar vest.

Ingrid: Mike ?

Mike: Ik ben 't ermee eens dat de gepeste altijd wel in een kleiner maatje, uniseks of niet, zal rondlopen dan de pester en bij de overtreffende trap, steaming, overigens een jongensmisdrijf, is dat niet anders.

Marjan: Uniseks is echt schoon (Rechttop.) Is er hier iemand die me durft tegenspreken ?

Kaat: Niemand ma. Niemand.

Marjan: 'k Dacht het al.

Ingrid: Schoonheid is een argument. Is het niet Jo ?

Jo: en of ! Ik zou geen lelijke vrouw in huis willen. Ah nee !

Hein: Ik ook niet.

Ivo: Ik ken geen lelijke vrouwen.

Marjan: Ik ook niet maar des te meer lelijke mannetjes, nietige sukkelachtige bonenstaken met platvoeten.

Indra: Uniformen kunnen om 't even wie schijtafschuwelijk maken. Neem nu Angus.

Lynn: O Angus !

Indra: Ja Young van ACDC in zijn potsierlijk schooluniform op 't podium. Hoe is 't mogelijk !

Ingrid: Stilletjes afvoeren als argument want ondefinieerbaar, Mike ?

Mike: Ondefinieerbaar is ze alvast meer dan de innerlijke schoonheid.

Hein: Ah mijn innerlijke schoonheid ! Die is er altijd als ik me 's morgens in de spiegel voor één keer iets minder attractief vind.

Kaat: Attractief ?

Indra: Maar ja voor een strontvlieg.

Ingrid: De uniseks op school daar hebben we 't over, graag.

Hein: 'k Zie de kindjes wiegelen in hun uniseksuniformpjes als een lavendelveld in de wind. Jij ook Jo ?

Jo: Nee en 'k wil ook niet dat je parfum maakt van de dutsen.

Tilly: Onlangs hoorde ik iemand aan 't eind van zijn latijn het denkbeeld opperen dat uniseks spijbelen kan doen afnemen.

Ingrid: Ivo zou jij op vraag van de directeur ..?

Ivo: Of ik op zoek zou willen gaan naar ..? Nee toch ! Ontsnapte gevangenen ontdoen zich onmiddellijk van hun gevangenisplunje niet na 14 dagen.

Indra: Bedankt voor 't argument.

Mike: In gevangnissen staan uniseksplunjes symbool voor de grauwe wekelijkheid, de straf voor de veroordeelde bozeriken. Zeg eens Ivo of jij Lynn waarvoor zou de uniseks op school kunnen symbool staan ?

Ivo: Lynn weet alles van de symboliek der dingen.

Lynn: Ik ga hier niet ontkennen dat 100 % van de gevangenen liever in zijn eigen kledij zou gevangen zitten.

Hein: 't Is er gewoon crimineel voor hen.

Indra: Goed gezien !

Lynn: Als ik ooit veroordeeld word zal ik me ook niet gelukkig voelen in mijn streepjespyjama.

Ingrid: En toch ...

Lynn: Ja toch ben ik ervan overtuigd dat de uniseks bij de overgrote meerderheid van onze kinderen niet en voor de anderen niet lang symbool zal staan voor vrijheidsberoving.

Ingrid: Voor wat dan wel ?

Lynn: Voor eenheid en voor gelijkheid.

Kaat: En voor slagkracht.

Indra: Yes ! Een flikkenkordon in 't echt.

Jo: En wat doe je met je slagvaardig leger ? Een vijandige school aanvallen ?

Mike: En wat die eenheid betreft, die zit in 't hoofd, niet in de uitrusting.

Marjan: Spijtig genoeg is de uniseks van na mijn tijd. Ik en Mike in 't zelfde "barboteuseke" zou dat niet schattig geweest zijn?

Hein: Waarin ?

Ingrid: Ja waarin ?

Tilly: In een babypakje.

Ingrid: O, om samen te ploeteren in een eendenbadje, Mike ?

Mike: Bof !

Marjan: O wat is de uniseks toch schoon. Wat zijn ze toch gelukkig de kindjes van vandaag.

Indra: De kindjes van nu gaan als kids door 't leven. Alles kits kids ?

Tilly: 't Is godgeklaagd hoe assertief we in dit taalgebied zijn.

Ingrid: Iets voor een thema-avond later op 't jaar.

Hein: Soit.

Ingrid: Maar daarnet nog hadden we 't over gevangenissen en zo komen we als vanzelfsprekend bij een veel gehoord argument "als alle kinderen op school 't zelfde zouden dragen zou 't onmiddellijk opvallen als er ongewenste personen tussen lopen".

Tilly: Nog zo'n wanhoopspoging om te uniformiseren. Je moet er gewoonweg voor zorgen dat er geen vreemde vogels binnen geraken.

Indra: Ja met aan voor – en achterpoort twee vrijwilligers met een uniseksgeweer in aanslag.

Hein: Racketakketaktak.

Indra: Zo zal 't killerinstinct in elk van ons zich behoorlijk ontwikkelen zodat we uiteindelijk zullen kunnen afzien van die uniseksflikken die onze straten onveilig maken.

Hein: Weer een thema – avond in 't verschiet. We zijn hier nog lang niet uitgepraat. (Wrijft zich in de handen.)

Ingrid: Indra's betoog is allesbehalve dodelijke ernst, 't is ontspoorde humor. 'k Neem aan dat Tilly de beveiliging in de elektronica zag.

Tilly: Precies.

Ingrid: Een ander pro-argument dat meer en meer ingang vindt in onderwijskringen is dat kinderen in uniform zelfbewuster zijn. Is dat ook jouw mening Ivo ?

Ivo: Wie ben ik om mensen die 't kunnen weten tegen te spreken.

Mike: Je bent als voorstander vooral barslecht geplaatst.

Hein: Inderdaad.

Ingrid: Iedereen kan al eens een beetje dom zijn. Ik hoop dat 't bij mij geen gewoonte wordt.

Hein: Laat het ons hopen.

Ingrid: Zeg maar Mike.

Mike: Zelfbewuster ? In de buik van 't peloton zonder ook maar één trap teveel te geven.

Jo: Zelfbewuster dankzij je georganiseerd leven in 't midden van de kudde ?

Mike: In de kudde waar je nooit enig initiatief hoeft te nemen tenzij om je te verwarmen zoals de keizerspinguïn in de antarktische winter.

Tilly: Bij ons is kleding bijzaak als ze maar niet te excentriek is. En als er iets is wat ik Indra nooit heb moeten zeggen is het wel " je moet je niet zo op je kop laten zitten".

Indra: Ik ben Tilly's lievelingsanarchiste. Als ik maar niet voor de klas eindig zoals zij !

Jo: Deze praatssessie gaat de verkeerde kant op.

Hein: Vind je ?

Jo: Ja.

Ingrid: Je mag hier nochtans je mening geven zoals iedereen.

Marjan: Uniseks is prachtig. Daarmee is alles gezegd.

Hein: Zie je wel !

Jo: Eerlijk is anders. We praten hier maar alleen de voorstanders naar de mond.

Lynn: Een tikkeltje eenzijdig de door Ingrid aangehaalde argumenten ? Niets belet je met tegenargumenten voor de dag te komen.

Marjan: Ik ken zijn argumenten.

Kaat: Hij ziet het niet zitten en als hij 't niet ziet zitten ziet hij 't niet zitten.

Hein: 't Is verrassend kernachtig uitgedrukt en verdienstelijk in zijn ontwapenende eenvoud, maar ...

Marjan: Kletsboek.

Ingrid: Maar ...

Hein: Voer voor discussie zit er niet in.

Ingrid: Ik zal er dan maar voor zorgen. Iemand zei ooit: "De uniseks is even aantrekkelijk als de dood". Iets voor Ivo misschien.

Ivo: 't Is een schampere oneliner waarvan de boutade me eerlijk gezegd ontgaat.

Lynn: Aantrekkelijkheid is een kwestie van smaak maar of zulke kleding aantrekkelijk is of niet ...

Ivo: kunnen we in 't midden laten tot we er een meerderheid voor gevonden hebben.

Indra: Ik ben tegen de meerderheid, principieel. Als je je bij de meerderheid aansluit is 't al te makkelijk om 't gelijk aan je kant te hebben.

Kaat: Ik ben helemaal niet beschaamd dat 'k gelijk heb.

Hein: En, mijn geheugen laat me niet altijd in de steek, je hebt altijd gelijk.

Marjan: Altijd.

Hein: 't Zal je maar overkomen !

Ingrid: Je moet je af en toe een beetje tegen je gelijk verzetten. Je zal snel merken dat je daar niet ongelukkiger van wordt. Is het niet Mike ?

Mike: Altijd gelijk hebben is een slechte gewoonte. Als je iemand kunt plezieren door hem gelijk te geven moet je 't vooral niet laten. Je leeft maar één keer.

Kaat: Zal ik dan maar met jou beginnen ?

Mike: Nee bedankt. We redden 't wel op eigen houtje.

Indra: Geen geschenk vinden we aan deze kant allemaal beter dan 't vergiftigd geschenk dat je voor Mike in gedachten had.

Kaat: 't Was gewoon een manier om te zeggen dat je 'r niet moet op rekenen.

Indra: Hoe scherpzinnig geformuleerd !

Kaat: Ongeveer zoals altijd.

Ingrid: Van Kaats scherpe geest naar onze scholen. Als we 't eens over drugs hadden ?

Indra: Drugs ? Dealers in een uniseksuniform of in een traditionele uitrusting zijn

allemaal dealers. 'k Stel voor dat we ze gewoon buitenhouden zoals de ongenode gasten van daarnet.

Hein: Racketakketaktak.

Mike: Te gek voor woorden dat je meer spul vindt in scholen waar geen strenge kledingvoorschriften gelden.

Tilly: De locatie kan een rol spelen maar bepalend is ze zeker niet. Bepalend is vooral de permanente aandacht voor 't probleem.

Ivo: Dat kan ik alleen maar volmondig beamen. En bij die aandacht staat de dialoog met de leerlingen centraal.

Hein: Voorkomen is beter dan genezen.

Kaat: Heb je dat alleen ..?

Indra: Die vent gaat ons hier niks besparen.

Kaat: Niks. Zeg eens Hein zouden ze ons niet best, elke morgen in een geluidsdichte kamer fouilleren en zo ja zou je eventueel bereid zijn – tegen betaling uiteraard – een handje toe te steken ?

Ingrid: Nee Hein is hier vast in dienst . Hij heeft nu al werk tot over zijn oren.

Hein: Tot hier. Fouilleren ? Foei ! Mij niet gezien !

Indra: Zou je durven zweren op iedereen die je heilig is ...

Kaat: je kinderen of de meiden van je fanclub, dat geen haar op je hoofd ooit aan zoiets gedacht heeft ?

Hein: De meiden van mijn fanclub ? Ik zweer getrouwheid aan

Ingrid: Hier zweren we alleen nog bij een sereen debat over de uniseks op school.

Marjan: Uniseks is schoon, (on-ge-looflijk schoon).

Hein: Bij zoveel schoonheid krijg ik ongewild tranen in de ogen.

Kaat: Hij staat aan onze kant. We zijn verloren.

Ingrid: Hein en als jij nu eens een tegenargument uit je hoge hoed toverde ?

Hein: Graag.

Ingrid: En vergeet niet er ook een traantje bij weg te pinken om je onpartijdigheid te laten blijken.

Hein: 't Komt in orde.

Jo: 'k Verkneuter me op voorhand.

Hein: Moet dat nu direct ?

Kaat: Als 't enigszins kan of anders kunnen we morgen terugkomen.

Indra: We kunnen elke avond terugkomen.

Marjan: Ik niet.

Hein: Hoeveel kinderen heb je ook alweer ?

Kaat: Een hele hoop en zeg me vooral niet "hoop doet leven".

Ingrid: Hein ?

Hein: 'k Heb er één.

Kaat: Hoest je 't op of moeten wij 't in je plaats ophoesten ?

Ingrid: Vooruit ermee.

Hein (met zakdoek aan de ogen): Soms zie je op school kinderen met T-shirts bedrukt met wansmakelijke teksten. (Indra toont de hare.)

Indra: Zoiets ?

Hein: Erger.

Ingrid: Maar ...

Kaat: Hij is "voor". We zijn verloren.

Lynn: Pro – argumenten die zowat alle schooldirecties met lede ogen aanzien, navelpulls zichtbare strings topjes en transparante truitjes hebben we bij de vleet.

Hein: Sorry 'k was even niet bij de les. (Bergt zijn zakdoek op.)

Indra: Die wansmakelijke teksten ?

Hein: Ja "Fuck the ..."

Ingrid: Je tegenargument graag nu.

Hein: 'k zie dat er haast bij is maar haast en spoed is zelden goed.

Kaat: Ma ...

Marjan (rechttop één hand in de lucht): Nu.

Hein (ten einde raad en zonder zakdoek): Hoe kan je potverdorie tot een bevredigend seksleven komen in uniseks ?

De eerstvolgende 9 replieken
enigszins door elkaar.

Ivo: Ongehoord ! Mensonterend ! O !

Indra: Goed gezien ! Cool ! Seks op school. Da's de max.

Ingrid: Hein excuseer je nu onmiddellijk.

Kaat: Te belachelijk om ermee te lachen ! Seks in uniseks ! Onnozele karamellenverzender !

Marjan: Wat heeft hij gezegd ?

Tilly: Een aanfluiting van de verheffende waarde van een tv-debat !

Jo: Godverdomme waar haalt hij het ?

Mike: Cra-pu-leus !

Lynn: Onverantwoord en onverantwoordelijk. Shame on you !

Na 't heen - en - weergekrijs.

Hein: Stop met die loze kreten. Rustig allemaal. De speeltijd is voorbij.

Ingrid: Eerst ga je je ...

Hein: Zou je kunnen geloven dat ik de onheuse behandeling die me hier ten onrechte te beurt valt kotsbeu ben ?

Ingrid: Jij onheus behandeld ?

Mike: Zwijg stilletjes jij triestige paljas.

Hein: Val me alsjeblief niet in de rede. Ik triestige paljas ? Je bedoelt gedroomde pispaal. Ga maar op zoek naar een andere. Ik tape mijn gekwetste mond in en maak mezelf met plezier monddood. (Haalt tape uit zijn broekzak en voegt de daad bij 't woord.)

Marjan: Wat gaat hij nu spelen ?

Kaat: Uniseks is hoe dan ook prachtig.

Marjan: Zo hoor ik het graag.

Hein gaat er als een triestige clown
bijzitten. Niemand let nog op hem.

Ingrid: Lynn "uniseksuniformen fnuiken de daadkracht van onze kinderen". Niet akkoord waarschijnlijk ?

Lynn: Nee. 't zijn geen dwangbuizen voor 't lichaam en nog minder voor de geest. Ze belemmeren de ontplooiing van de kinderen net zo min als sponsorlogo's op een sportpak atleten hinderen.

Ivo: Je moet er eens op letten hoeveel meer daadkracht er uitgaat van een groepje renners in dezelfde uitrusting aan de kop van een wielerpeloton dan van een op dezelfde manier samengesteld groepje die allemaal verschillende truitjes dragen.

Ingrid: Tilly ?

Tilly: 't Voorbeeld is slecht gekozen omdat een groepje renners in de buik of aan de staart van 't peloton die energie niet zullen uitstralen.

Ivo: Okay maar je kan toch niet ontkennen dat een uniform het samenhorigheidsgevoel versterkt.

Jo: Tijdelijk misschien.

Indra: Wat blijft er nog van over eenmaal je je school verlaten hebt ?

Mike: Niets.

Indra: Als we toen al niet dezelfde interesses hadden ga'k jaren later niet met een klasgenoot verbroederen omdat we ooit dezelfde kleding gedragen hebben.

Ingrid: Bij Indra was 't een veronderstelling maar bij jou Kaat gaat het ooit effectief gebeuren.

Kaat: Tegen iedereen die van mening is dat uniformen gelijkstaan met ellende waar ze later niet meer aan herinnerd willen worden...

Marjan: Uniseks is zo schoon als 't refrein van de Boerinnekesdans.

Kaat: Nog schoner ma. Tegen al die betweters zeg ik, mijn overgrootvader heeft met die van jullie in de zwartste ellende tussen de ratten en zijn eigen uitwerpselen gevochten tegen wil en dank en 60 jaar later sprak hij nog elke dag vertederend over zijn lotgenoten van toen.

Jo: De mijne ook.

Lynn: Daar overtrof de echte ellende de zogeheten ellende.

Kaat: Die van de kledij.

Ivo: In feite zijn we vooral voorstanders om praktische redenen maar we zijn geenszins van plan de oorlog te verklaren aan de duivelsadvocaten.

Mike: Dat dacht ik al.

Tilly: Wij zijn tegen en we hebben daar redenen genoeg voor.

Ingrid: Ik weet het. Jullie argumenten zijn onuitputtelijk.

Tilly: We moeten er geen bedenken, vandaar.

Lynn: Wij soms wel ?

Ivo: De feiten zijn wat ze zijn.

Tilly: En over welke feiten gaat het hier als ik vragen mag ?

Ivo: Als ik niet duidelijk genoeg was, over de inschrijvingscijfers.

Ingrid: Mike ik vermoed dat je hier geen pasklaar antwoord op hebt.

Mike: Goh ik zie het als een vorm van kuddegeest en die vind je ook terug in vakantiebestemmingen bv.

Jo: Voor mij is 't meer een modeverschijnsel.

Ingrid: Het inspelen op een succesverhaal. Lynn zijn jullie scholen in zoals de sushirestaurants ?

Lynn: Dat weet ik niet maar 'k weet dat succes je niet in de schoot geworpen wordt.

Je moet het afdwingen.

Ivo: Eerst is 't een idee ...

Jo: Eén uit de oude doos je idee !

Ivo: en als 't een goed idee was ...

Kaat: een succes.

Indra: Pf dat soort succes kan me gestolen worden. Ik wil er niet bijlopen, zoals een trut van dertien in een dozijn. Jij wel ? Dat is dan jouw zaak.

Kaat: Waar succes is is afgunst. Wij moeten niemand benijden, jullie wel.

Marjan: Uniseks is wonderschoon.

Indra: Wonderschoon njanjanja.

Marjan: Ronduit prachtig.

Ingrid: Laten we 't eens over de esthetische waarde van zo'n kleding hebben.

Indra: Op een schaal van 1 tot 10, nul. Nee onder nul.

Kaat: Onder nul ?

Indra: Ja.

Kaat: Hoe ze er ook uit ziet ?

Indra: Ja.

Kaat: En als Walter Van Beirendonck ..?

Indra: Wie ? Who the ..? O pardon.

Ingrid: Ivo ?

Ivo: Eén ontwerp, één textuur, niets dan blijde gezichten bij ouders en kinderen.

Ingrid: Tilly ?

Tilly: Bij de ouders ook ?

Ivo: Ja meer nog dan ...

Tilly: 't Spijt me 't was een strikvraag.

Jo: Je ouders hebben ervoor gekozen. Daarom staan ze allemaal te kwispelen zoals een troep honden met zeven staarten...

Mike: en de dutsen van kinderen ...

Indra: die arme puppy's ...

Mike: kwispelen dan maar mee.

Indra: Kuddedieren.

Ingrid: Nu is het wel zo dat jonge kinderen meestal niet anders willen zijn dan hun vriendjes. Ze willen vooral niet opvallen.

Lynn: Uitgesloten worden door de groep is voor alle kinderen een zware straf waar ze 't moeilijker mee hebben dan met een tuchtstraf thuis of op school.

Ingrid: Tilly ik vermoed dat je 'r anders over denkt.

Tilly: Niet wat het niet opvallen betreft.

Kaat: Pak je stoel. Je mag naast mij komen zitten.

Tilly: Kijk als ik als kind mijn les niet kende en de onderwijzeres willekeurig iemands kennis wou toetsen kon ik me ook niet onopvallend genoeg gedragen in de hoop dat ze toch mij niet zou naar 't bord roepen.

Indra: Ik draag daarom alleen maar Vivienne Westwood in 't weekend. Je hebt er alleen maar profijt bij als je de antecedenten van je lerares een beetje kent.

Kaat: Ik lach me een breuk.

Mike: We hebben 't hier over kinderen tot pakweg 10 -11 jaar.

Tilly: Precies. Maar vind me ook maar één kind in 't middelbaar dat er nog graag onopvallend bijloopt.

Jo: Eén enkele moedersjongen nog eventueel maar tienermeisjes van 12 of ouder forget it.

Ingrid: Kaat ?

Kaat: Je kan de uniseks alle zonden van Israël en Palestina samen toedichten en je

zal ook gemakkelijk knullen vinden die je zullen gelijk geven en dan ?

Lynn: Tilly zal ongetwijfeld beamen dat je met jonge kinderen 't gelijk aan je kant hebt dankzij je positie.

Tilly: Precies. Met tieners echter heb je stevige argumenten nodig.

Marjan: Zoals de mijne.

Ingrid: Tja ...

Mike: Dit betekent dat als je kinderen in 't lager onderwijs in een unisekssalopette krijgt, je er heel wat tegenover zult moeten stellen om ze 'r in de puberteit nog in te krijgen.

Indra: Heel wat ? Ik pijnig mijn hersens tevergeefs.

Ingrid: Is er hier ruimte voor een salomonsoordeel ?

Jo: Nee.

Ingrid: Ivo ?

Ivo: Als de kinderen van jongs af aan de uniseks gewend zijn waarom zouden we er dan iets aan veranderen, behalve de maten, als ze wat ouder worden ?

Marjan: 't Is toch waar !

Ingrid: Zeer zeker.

Marjan: 't Is toch waar dat 't schoon is.

Kaat: Absoluut ma absoluut.

Indra: Wunderschön wunderschön. 't Wordt hier een eentonige litanie.

Ingrid: Indra stel nu dat zo'n kleding in alle scholen verplicht wordt, hoe zou ze er dan moeten uitzien ?

Indra: Verplicht ?

Ingrid: 't Is maar een veronderstelling.

Indra: Een pak van mijn hart. Niet treuren alsjeblieft omdat ik je 't antwoord schuldig blijf. In feite raakt ze mijn kouwe kleren niet je hypothese.

Ivo: Tot daar dan maar.

Lynn: Wij gaan je alvast niet in je hemd laten staan.

Jo: Dat zal wel niet. Vraag haar eens wat ze van unisekskleding voor tv-mensen vindt.

Ingrid: We zijn hier één grote familie en allemaal al een hele tijd de school ontgroeid en hier hebben we 't toch over onze schoolgaande jeugd of niet ?

Ivo: Laten we 't bij hen houden een bij een sereen debat .

Lynn: Dat we vandaag massaal teruggrijpen naar de uniformen van gister aangepast aan de smaak van vandaag kan geen toeval zijn.

Ingrid: Mike ?

Mike: Ik zie het meer als een tijdelijk verschijnsel dat wel weer zal overwaaien ...

Jo: zoals de op geregelde tijden opflakkerende stammenoorlogen in Afrika of elders.

Mike: En massaal is niet 't juiste woord.

Ingrid: Een verklaring ?

Mike : Heb ik niet. Maar een weerspiegeling van het tijdsklimaat is het zeker niet.

Ingrid: Indra jij hebt er misschien wel een uitleg voor.

Indra: Ja en die ligt voor de hand. 't Zijn de ouders die aanschuiven, niet de kinderen.

Ingrid: Zo zie je dat !

Indra: Ja en ouders zijn altijd achterlijker dan hun kinderen, niet Marjan alleen, maar alle ouders, de jouwe zowel als de mijne.

Marjan: Wat zegt ze ?

Kaat: Niks ma niks.

Ingrid: Boude uitspraak. Kaat ?

Kaat: Als alle ouders nu zijn gaan zappen hebben we nog alleen hun onnozele kinderen , Indra's soortgenoten, voor de buis.

Ingrid: Tilly jij die Indra kent ...

Tilly: Eerst en vooral een verduidelijking, bij ons wordt er ook aangeschoven. En wat de ouders betreft die voor een uniform kiezen die gaan voor de gemakkelijksoplossing.

Ingrid: Allicht wel.

Tilly: En overigens ben ik het niet met Indra eens maar dat had je al begrepen.

Ivo; Het was gewoon een hatelijke bewering zonder meer.

Indra: Aan welke lijfstraf ben je voor mij aan 't denken ?

Ivo: Ik ?

Indra: Allee je zei al niet verwijtend " de jeugd van tegenwoordig". 'k Zal je maar de absolutie geven voor wat je met mij van plan was. Wat dacht je van de volgende penitentie, één week geen "Sex and the city" op tv ?

Tilly: Indra alsjeblieft, dit is ronduit kinderachtig.

Indra: Sorry. 'k Ga mijn leven beteren.

Ingrid: Zijn dit nu de strengste ouders die hun kinderen ... Kaat heb jij een strenge moeder ?

Kaat: Als je wil weten of ze me regelmatig bont en blauw slaat is het ja.

Ingrid: Marjan ben je echt zo'n strenge moeder ?

Marjan: Vaneigens ben ik streng en zo is 't goed of niet soms ? Anders kan ik je ook eens op een muilpeer tracteren.

Ingrid: Wat ? Goeie genade een muilpeer ! (Compleet in de war.) Eigenlijk houd ik niet zo van peren.

Marjan: Zeker ? Als je van gedachte verandert ...

Kaat: Nee ma. Ze wil er geen.

Marjan: Iemand anders ?

Kaat: Nee niemand. Leef je thuis maar uit op ons.

Marjan: Goed idee. Kaat is waarschijnlijk mijn wijste.

Ingrid: De appel valt soms ver ... ik bedoel ...

Marjan (vliegt naar Ingrid en verkoopt haar een paar rake klappen in 't gezicht hoewel Kaat er alles aan doet om 't haar te beletten.) Ga je 't nu eindelijk zeggen wat je bedoelt.

Kaat: Ma !

Ingrid (beverig): Ik bedoel jullie zijn allebei even wijs.

Marjan: Zeg dat dan volgende keer direct. De waarheid mag gezegd worden.

Kaat: Vind ik ook.

Marjan: Ik kan 't niet genoeg herhalen, de uniseks is potverdorie prachtig.

Ingrid: Ontegensprekelijk verdorie zeer prachtig.

Jo: Mag ik ook eens iets zeggen ?

Ingrid: Vanzelfsprekend vanzelfsprekend.

Marjan: Als 't maar geen zottigheid is.

Jo: De uniseks op school heeft hier voor – en tegenstanders en Marjan beschikt over stevige doorslaande argumenten daar niet van maar ...

Ingrid: Maar ...

Jo: wat de kijkers maar matig zullen appreciëren, 't gelijkheidsbeginsel wordt hier schaamteloos geschonden.

Ingrid: 't Gelijkheidsbeginsel ?

Jo: Ja. Indra ...

Indra stormt op Ingrid af en verkoopt haar
op haar beurt een paar klinkende oorvegen.

Ingrid: Ai !

Indra: Zo staan we effen.

Ivo: Indra toch waar zijn we in godsnaam mee bezig ! Genoeg zinloos geweld.

Tilly: Ja genoeg geweld, zinloos zowel als ander. Genoeg is genoeg.

Ingrid: Zinvol of niet pleeg het alsjeblieft op elkaar. Ik heb mijn deel gehad.

Mike: Vind ik ook. Ik ben 't gewend conflictsituaties te helpen uitpraten. 'k Stel voor dat we de oorvegen bij deze definitief opbergen.

Marjan: Wat zegt hij ?

Kaat: Dat Ingrid slaag genoeg gekregen heeft.

Marjan: Nu al ?

Kaat: Ja ma. Sommige mensen kunnen geen pijn verdragen.

Marjan: Ah ?

Ingrid: Een beetje wel maar ...

Lynn: Er bestaat ook zoiets als maatschappelijk fatsoen en slaag geven of krijgen hoort daar in Azië misschien bij maar niet bij ons.

Ingrid: Dank je Lynn.

Lynn: Terwijl ik toch aan 't woord ben wil ik graag nog eens terugkomen op 't ontoelaatbare machtsvertoon van pesters ...

Ingrid: Ja ...

Lynn: om te zeggen dat de statistieken i.v.m. pesten duidelijk gunstiger zijn bij ons dan bij hen.

Ingrid: Tilly ken jij de cijfers ?

Tilly: Nee niet echt maar 'k ga ze hier niet in twijfel trekken. Hoe dan ook betekenen ze niet dat de kleding er iets mee te maken heeft.

Indra: Ik heb nog nooit gepest en ik ben nog nooit gepest. Voor één keer ben ik het eens met Kaat, pesters pesten om te pesten en de pesters op scholen zoals de onze zullen blijven pesten ook als ze van school veranderen.

Jo: Eens pestkop altijd pestkop.

Indra: Ja en 'k zou hier nog willen aan toevoegen misschien worden ze bij hen buiten gepest en komen ze zo bij ons de statistieken verpesten.

Kaat: Hoe kan ze 't weten !

Ingrid: Marjan 'k heb de indruk dat jij hier wel nog één en ander kan aan toevoegen.

Marjan: Ik ? Ja luister allemaal voor één keer goed naar mij.

Indra: Pesten is lelijk. Uniseks is schoon.

Marjan: Voila. Pesten is lelijk. Uniseks is schoon. Ze neemt me de woorden uit de mond. Heeft iedereen dat goed in zijn oren geknoopt ?

Ingrid: Ik denk het wel.

Marjan: Bravo. Dan is 't probleem van de baan.

Ingrid: Oef ! Als we 'r van uitgaan dat de uniseks ...

Indra: onmenselijk schoon is ...

Marjan: Wat zegt ze ?

Kaat: Dat de uniseks buitengewoon schoon is.

Marjan: Dat kind kan goed haar woord doen, echt waar.

Indra: Ik bedoel dat j'ér misschien nijlpaarden pekinezen schmalzproducenten en komodovaranen kunt mee verfraaien.

Ingrid: Hm ! En de waarde van 't kledingstuk, Ivo ?

Ivo: De waarde is in de eerste plaats symbolisch. De kleding staat symbool voor 't doel dat we voor ogen hebben, dezelfde ontplooiingskansen bieden aan alle kinderen ...

Lynn: ongeacht hun sociale achtergrond en alle andere menseigen ongelijkheden.

Ingrid: Mike je zou aan de andere kant zitten mocht je 't daar mee eens zijn.

Mike: De symboliek past volgens mij niet bij 't sullige stukje kleding.

Jo: 'k Zie me daar al zitten in mijn potsierlijke uitrusting in 't midden van een muf schoollokaal.

Indra: Weg met dat bespottelijk keurslijf.

Ingrid: Tilly ?

Tilly: Kinderen zijn niet gelijk. Hen daar bewust van maken is hen helpen. Want ook als volwassenen zullen ze niet gelijk zijn. Maar ze kunnen er voordeel uit trekken dat ze als kind hebben geleerd ermee om te gaan.

Ingrid: Daar valt wel wat voor te zeggen maar 'k ben zeker dat Kaat er ook wat tegen in te brengen heeft.

Kaat: En of ! Tilly is helaas nooit kind geweest. Niks aan te doen. Was ze 't ooit geweest dan zou ze weten dat kinderen lichtgeraakter zijn dan volwassenen en dat verongelijkt kinderen levenslang verongelijkt blijven.

Ingrid: En wat de gelijkheid betreft ?

Kaat: De gelijkheid ? Ik denk dat iemand uit een bescheiden milieu die zich opgewerkt heeft niet genoeg heeft aan één leven om zijn plaats te vinden in zijn nieuwe kennissenkring.

Ingrid: M.a.w. dat je een verschil in stand niet in één generatie wegwerkt.

Kaat: Nee of je 'r nu als kind hebt leren mee leven of niet.

Lynn: Ik geloof ook dat je een onrechtvaardige behandeling in je jeugd of een als dusdanig ervaren belevenis je leven lang meedraagt. Er fluitend leren mee leven is onzin.

Ivo: We dragen allemaal zo'n ervaringen mee, welke school we ook bezocht hebben, maar toch ben ik er van overtuigd dat een eenvormige kleding een vorm van gelijkheid schept.

Ingrid: Tilly ?

Tilly: Wat Ivo hier predikt is een kant-en –klare geloofsbelijdenis in de uniseks.

Indra: De apologie van een horrorfilm.

Marjan: Ziet de boerinnekes hun rokjes zwaaien in kant en broderie, 't is allemaal uniseks sapristi. Toch schoon hé ! O wat is dat toch schoon alle boerinnekes in dezelfde rokjes en alle schoolkindjes ook.

Jo: Allemaal goed en wel maar wat doen we met de jongens in dit boerinnekesverhaal ?

Indra: 't Meisje in haar rokje de jongen in zijn broekje. Weg met dat rolpatroon uit de tijd van toen. Wij in hun broekje en zij in ons rokje.

Ingrid: Ja praktisch toch ...

Jo: Om te zien of de jongens ... sorry. En onder ons is de uniseks wel praktisch ?

Mike: Welke uniseks heb je dan voor ogen ?

Jo: Alle gekheid op een stokje, geen rokje.

Mike: Praktisch ? Praktisch zijn de spullen die de kinderen praktisch vinden.

Tilly: Indra dat ga jij niet tegenspreken.

Indra: Nee. Neem nu de wijde halflange rok van Kaat daaronder moffel je probleemloos de Asus EEE weg. Zo wordt het al moeilijk om geen 98 % te halen.

Kaat: Je moet kunnen lezen en schrijven. Lukt dat al een beetje ?

Ingrid: Tilly spieken op het internet is dat ..?

Tilly: Spieken niet, plagiaat wel. Maar de wijde rok was humor en de pc eronder humor in de overtreffende trap.

Ingrid: En als we de humor terzijde laten ?

Tilly: Goh kleding is dat niet een deel van je persoonlijkheid ? Ja toch.

Jo: Praktisch betekent dat dan dat je geen spullen aantrekt in overeenkomst met de stand van de maan maar gewoon omdat ze goed bij je passen.

Mike: Vrijheid is de boodschap. Een eigen mening, een eigen kledingstijl zijn dat geen kenmerken van de aankomende persoonlijkheid van opgroeiende kinderen ?

Ingrid: Ivo ja of nee ?

Ivo: Ja maar is een school de geschikte plaats om je eigen kledingstijl te ontwikkelen ?

Lynn: Voor ons alvast niet.

Ivo: En daarenboven is het zonneklaar voor ons dat uniseksuniformen best stijlvol kunnen zijn.

Ingrid: Ken je 'r dan geen waarvan je zegt die zou 'k ook ..?

Tilly: Nee maar 'k neem aan dat Ivo gelijk heeft en dat uniformen best wel stijlvol

kunnen zijn ... alleen ...

Jo: 'k Zal je helpen. Alleen willen we niet dat onze kinderen er uitzien als een sierlijke vlucht naamlozen maar als jonge zelfbewuste personen.

Tilly: Ja ieder van hen met zijn eigen kenmerken en hoedanigheden. Zijn zijn kinderen niet voor elke ouder feeënkinderen ?

Indra: Eenlingen maken de groep sterker en als je 't woord massamens hoort weet je genoeg.

Ingrid: Kaat ?

Kaat: Juffrouw Simpelmans moet maar eens komen kijken. Onze school heeft helemaal niks weg van een massagraf voor scholieren.

Lynn: Ja ook onze kinderen hebben een eigen leven zowel op school als buiten de school.

Ivo: Dat zal wel niemand ~~verbazen~~. Alleen is het zo dat buitenstaanders nogal dikwijls toestanden verkeerd inschatten.

Kaat: Wij zijn allesbehalve een kleurloze troep aangespoelde kwallen maar een bende enthousiaste leerlingen die elke dag de handen uit de mouwen van onze identieke pakjes steken.

Marjan: Ik zie graag van die wit en blauw gestreepte matrozenkostuumpjes met van die schattige kant omzoomde bloesjes eronder en als hoofddekseel een blauwe muts met een witte pompon.

Indra: Madonna ook.

Kaat: Ook één van dertien in een dozijn.

Ingrid: De muts lichtjes scheef.

Marjan: Ja scheef genoeg om niet recht te staan.

Indra: Scheef naar links of scheef naar rechts ?

Ingrid: Als 't maar esthetisch verantwoord is. Niet eenvoudig onze kinderen ontvankelijk maken voor 't schone rondom ons, is het niet Tilly ?

Tilly: Niet elke dag maar met de leerstof is dat niet anders maar 't lukt wel.

Ivo: Kinderen leren vlug. Na verloop van tijd zijn ze in staat je details te beschrijven

die je zelf zijn ontgaan.

Tilly: Ja ze zullen 't beeld van de schoonheid zoals ze 't zelf zien gaan uitvergrooten zoals bij een blow-up van fotomateriaal ...

Ivo: Of bij 't ontzilveren van een kleurenfilm.

Tilly: Ze dwepen ook makkelijk met van alles en nog wat ...

Ingrid: Maar wat ze vandaag hebben aanbeden zijn ze morgen vergeten.

Indra pronkt met de tekst
op haar T-shirt als teken
van protest.

Ingrid: Jij bent een buitenbeentje.

Kaat: Echt mee is ze niet.

Ingrid: Kan zo'n uniform toch niet enig aanzien verschaffen ?

Mike: Er een soort statussymbool van maken dat is er ver over. Trouwens statussymbolen zijn net zo min mijn ding als elitescholen.

Jo: Mike houdt van mensen, van bomen en van ...

Mike: poppenrovers. Die beroven geen meisjes, ze roven insecten.

Indra: Een pak van mijn hart !

Marjan: Van 't mijne ook.

Ingrid: Ah ?

Marjan: Ja. Uitkijken is de boodschap want voor je 'r erg in hebt zit de mot in de uniseks.

Ingrid: O daarom !

Marjan (kwaad): Is dat misschien geen goeie reden ?

Kaat: Rustig ma rustig.

Ingrid: Een excellente reden. Dat ik er niet zelf aan gedacht heb, poppenrovers in de kleerkast i.pl.v. mottenballen.

Marjan (eerst mompelend en dan luid): Geen komma boerenverstand de praatkous.
Met mij was 't hier allang allemaal geregeld.

Kaat: We zoeken en we vinden altijd maar meer pro-uniseks argumenten vandaar ...

Marjan: Ik ken er nog één.

Indra: Ik ook.

Ingrid: Marjan eerst.

Marjan: In elke klas is de uniseks "superklas". Schoon hé !

Ingrid: Indra ?

Indra: Geloof het of geloof het niet, 't was 't zelfde.

Ingrid: Tilly jij beschikt waarschijnlijk ook nog over solide argumenten in de rubriek
"waarom daarom"?

Tilly: Nog over een heel arsenaal. Kijk je bent ook twaalf geweest, ik trouwens ook 'k
geef het Kaat op een blaadje ...

Kaat: Mij goed als je 't kunt bewijzen.

Tilly: En net zoals de kinderen van nu had je 't er ongetwijfeld moeilijk mee dat je op
school in de eerste plaats verondersteld wordt te luisteren.

Ingrid: Waarschijnlijk wel.

Tilly: Stel je voor dat kinderen in deze tijd daarenboven ook niet mogen aantrekken
wat ze willen, is dat niet sneu tot en met ?

Indra: Om eetstoornissen van te krijgen !

Jo: Verplichtingen verplichtingen en nog verplichtingen. 'k Heb er echt compassie
mee.

Mike: Doelloze verplichtingen volgens mij en 'k sta ongetwijfeld niet alleen met mijn
mening, uniformen zijn onmiskenbaar gedateerd.

Indra: Daar komt nog bij dat vele kinderen zich ook nog stierlijk vervelen bij een
aantal voor hen saaie vakken.

Mike: En zeg nu zelf vrijgevochtenheid dat is toch overduidelijk een exponent van
deze tijd.

Ingrid: Ivo vind je dat ook ?

Ivo: Ik zie dat talloze kinderen aan rages meedoen. Die kinderen zijn dat vrijgevochten kinderen ? Nee toch.

Lynn: En als er zijn die zich op school in hoge mate vervelen kun je m.i. moeilijk een verband leggen met de kleding die ze dragen en die is in sommige scholen behoorlijk aanstootgevend voor de leerkrachten.

Ingrid: Voor jou ook Tilly ?

Tilly: Af en toe maar praten helpt en meestal is 't gedrag van de leerling ergerlijk veeleer dan zijn kleding.

Ivo: Wat er ook van zij met een uniform ben je van die fuck-teksten verlost.

Jo: Je kan je aan alles ergeren. Ik erger me 'r bv aan dat je hetzelfde uniform in een povere kwaliteit ziet voor de armen en in een uitstekende voor de rijken.

Mike: En dat uniform moest dat niet symbool staan voor gelijkheid ?

Ingrid: Kaat ?

Kaat: Bij ons wordt het uniform op school verkocht in dezelfde kwaliteit voor iedereen.

Ivo: Dat is duidelijk de beste oplossing.

Lynn: Alle jongens en meisjes in een broek die twintig cm boven de bilnaad uitkomt i.pl. v. er middenin.

Indra: Keuriger kan niet, saaier ook niet...

Marjan: en deftiger ook niet.

Indra: En wat doen we met de rand van 't weefsel ?

Kaat: Met de rand van 't weefsel doen we twee keer niks.

Indra: Ik stel voor dat we hem grondig controleren en zo nodig laten verstevigen om uitrafeling te voorkomen want als het weefsel van onder naar boven rafels loslaat zitten we ...

Ivo: Uitrafeling is geen exclusieve eigenschap van dit soort kleding.

Indra: Nee maar als 't ene uniform uitrafelt en 't andere niet is de eenvormigheid foetsie.

Ingrid: Plichten hebben ze genoeg onze kinderen en hoe zit het met hun rechten ?

Indra: We hebben de voornoemde luisterplicht. We hebben zwijgplicht en last but not least we hebben leerplicht. Uit welk ziekelijk "kindvergeten" brein is die leerplicht ontsproten ?

Tilly: 't Woord is wel zeer ongelukkig gekozen. We schrappen 't in 't Groene Boekje en herdopen het tot "schooleer".

Mike: Niet dat we zo minder spijbelaars gaan tellen maar 't klinkt een stuk aangenamer en motiverender.

Jo: 't Begint al te kriebelen om me in te schrijven in 't avondonderwijs. Maar een perfect evenwicht tussen kinderrechten en kinderplichten...

Ingrid: Marjan vind jij dat onze kinderen rechten genoeg hebben ?

Marjan: Die van mij wel.

Kaat: Indra heeft zwijgplicht ik zwijgrecht.

Marjan: Zie je wel. Meer moet dat niet zijn.

Indra: Ze lijkt me wel een beetje gefrustreerd, Kaat, normaal in die omstandigheden.

Marjan: Ge ... wat ?

Kaat: Weet ze 't zelf wel ?

Marjan: Ze moeten zwijgen omdat ik 't hen zeg.

Ingrid: Precies. Luisteren is de boodschap. Zijn er hier nog aanhangers van de grenzeloze gehoorzaamheid ?

Ivo: Té is té.

Jo: Die gehoorzaamheid maakt van kinderen mammapoppen. Die van mij mogen al eens ongehoorzaam zijn. Ik was dat ook.

Ingrid: Jij ook Tilly ?

Tilly: Nooit. Ben je daarmee tevreden ?

Ingrid: Ik begrijp wat je bedoelt.

Tilly: Ja. En 'k steek het niet onder stoelen of banken dat ik een boontje heb voor mondige kinderen.

Mike: Een kind dat voor zijn mening uitkomt is er twee waard. Ik zou zelfs verder durven gaan. Kinderen leven pas echt als ze een eigen gedachteleven hebben.

Marjan: Voor mijn part mogen ze allemaal denken wat ze willen.

Ingrid: Altijd en overal ?

Marjan: Ja want alleen zo gaan ze beseffen ...

Indra: hoe schoon de uniseks wel is.

Marjan: Dat kind is minder zot als ze zich voordoet.

Indra: Kwestie van geen slaag te krijgen is 't de goeie tactiek.

Ingrid: Voor ik het vergeet ... ben je ooit hardhandig door een leerling aangepakt Tilly ?

Tilly: Nee geen wet van de "Blackboard jungle" bij mij en mijn handen hebben ook nog nooit gejeukt.

Mike: Conclusie ?

Jo: Voor tucht en orde ...

Tilly: Zeg me niet " Heb je meer voordeel van een lelijke lerares dan van een schoon uniform".

Jo: Nee 'k wou zeggen " ben je beter af met een eigentijdse lerares dan met een oubollig uniform".

Ingrid: Lynn jij die denkt dat kinderen in uniform de school kunnen helpen zich te profileren, denk je niet dat een zonnig logo als badge op de revers van de jas niet 't zelfde effect zou kunnen hebben ?

Lynn: Toch niet. De eenheid en de eigenheid zouden ver te zoeken zijn als de kleding niet geüniformeerd is.

Ivo: Een mooi logo hoort nu eenmaal op een eenvormige flatterende achtergrond.

Lynn: Ja kleding en logo in harmonie.

Ingrid: En als we nu eens aannemen dat de kinderen hun uniseksuniform leuk vinden ...

Indra: Ja we leven toch in Absurdistan hé.

Ingrid: Gaan ze die dan dag na dag niet minder leuk vinden verplicht als ze zijn ze elke dag weer te moeten aantrekken, Ivo ?

Ivo: Dat ze 'r wel eens op uitgekeken zouden kunnen geraken ? Nee dat geloof ik niet.

Lynn: Ik ook niet. Ik denk eerder dat de plicht van lieverlee zal evolueren tot een goeie gewoonte.

Ingrid: Indra ?

Indra: Mocht er toch geen lievemoeieren aan helpen een slechte dan maar.

Jo: "Een goeie gewoonte" ? Ik zie een somber plaatje.

Mike: Ik ook.

Indra: En ik dan !

Jo: Ik zie een gelaten blatende kudde schapen op de speelplaats ...

Indra: Wel duizend stuks en 'k zoek vruchteloos naar een zwart schaap in de troep.

Jo: Ze klitten bij elkaar achternagezeten door groepjes leerkrachten die blaffend als afgerichte collies de afgedwaalde exemplaren mee de klaslokalen binnendrijven.

Indra: Hoezee hoezee hoezee !

Ingrid: Dat is geen somber plaatje, 't is een zwart.

Mike: Gewoontes zijn op zich ontluisterende verhalen of 't zouden al heel goeie moeten zijn.

Tilly: Een goeie ? Elke dag je beste beentje voorzetten voor alle kinderen bv.

Ingrid: Nee. Dat is geen goeie gewoonte, 't is een apostolaat. vind je dat ook niet Kaat ?

Kaat: Tilly kan 't weten. En ik weet dat we lichtjes afgedwaald zijn. Ik ben misschien een schaap uit de duizend, wie zal 't zeggen ? Maar ik ben nu nog even

gelukkig in mijn uniseksuniform als acht jaar geleden.

Marjan: De uniseks is toch zó schattig.

Kaat: En eigenlijk is de hele klas net zo opgezet als ik.

Indra: Een klas vol opgezette trutten.

Marjan: Wat zegt ze ?

Ingrid: Niets niets.

Kaat: 'k Heb zo 't gevoel dat ze verliefd is op mij de Viciousfan.

Marjan: Wat ? Een pot ?

Ingrid: Hoe ze geaard is gaat ons niet aan. Jij zo ik zo. Who cares . Ik bedoel ...

Marjan: Wat ? Wat bedoel je ?

Lynn: Ingrid bedoelt dat we allemaal ... dat we allemaal mensen zijn.

Indra: Je moet er maar aan denken ! Allemaal mensen, de potten en de pannen.

Marjan: Zegt ze dat ?

Kaat: Laat maar ma. Ze kan hier toch niet zitten zonder iets te zeggen.

Marjan: Da's ook waar. Zal ik eens iets zeggen ?

Stilte.

Marjan: Ja of nee ?

Indra: Ja maar liefst iets dat 'k begrijp.

Ingrid: Ik ben benieuwd.

Marjan: En de anderen ?

Ingrid: De anderen ook.

Ivo: We zijn allemaal benieuwd.

Jo: Ja de ene al wat meer dan de andere.

Marjan: 'k Zal maar direct klare wijn schenken. Ik krijg hier dorst van dat geleuter.

Indra: Dorst ? Van 't onze ?

Ingrid: Ik heb helaas geen fles wijn, ik bedoel een fles water bij de hand maar na de uitzending ...

Marjan: Welke uitzending ?

Kaat: Deze ma deze.

Marjan: Over de uniseks op school ?

Ingrid: Precies. En je mag hier op elk ogenblik zeggen wat j'r over denkt.

Marjan: 't Zou zo stilaan gaan tijd worden ook ! Wat ik er over denk ?

Indra: Ze denkt. Ra ra ra wat denkt ze nu eigenlijk ?

Kaat: Ga je nu eindelijk je bakkes houden ?

Ingrid: Ja. 't Is genoeg geweest.

Marjan: Ik denk ... weet je wat ik denk ?

Ingrid: Nee. Alleen jij kunt het weten.

Marjan: Ik denk dat 't laatste woord hierover nog niet gevallen is.

Ingrid: Zo ...!

Marjan: Ja zo weet iedereen wat ik denk.

Ingrid: Tilly laten we dan maar direct verder gaan.

Tilly: Waarover wil je 't met me hebben ?

Ingrid: Over schooldiefstallen bv.

Tilly: Cijfers heb ik er niet over maar 'k zou je bijna durven vragen als jij bij ons op 't dievenpad was.

Ingrid: Goeie genade ik ?

Tilly: Zou je dan waardeloze spullen stelen of waardevolle ?

Indra: Ook merkkledij.

Lynn: De gelegenheid maakt de dief. Bij ons zou je afdruipten zonder buit.

Mike: Zo komen we als vanzelf bij een nadeel.

Jo: Ja want op je merkkledij ga je letten en op zo'n uniform niet aangezien er geen dief in geïnteresseerd is.

Ingrid: Ivo 'k ben er van overtuigd dat zo'n nadeel ook zijn voordelen heeft.

Ivo: In de eerste plaats spring je niet enkel voorzichtig om met kleding of schoenen waarvoor dieven belangstelling hebben ...

Lynn: Al was het maar uit respect voor je geldschietende ouders.

Ivo: En daarenboven wrijft elke schooldirecteur zich in de handen als hij, om welke reden dan ook, geen inbrekers over de vloer krijgt.

Ingrid: Indra een veronderstelling ...

Indra: Heb je 'r nog veel in petto voor mij ?

Ingrid: Je bent op zoek naar werk ...

Indra: Okay.

Ingrid: Wat trek je aan ?

Indra (ademt diep in en laat iedereen profiteren van de tekst op haar T-shirt): Ben ik zo niet om te stelen ?

Kaat: Gebuisd voor de job.

Indra: Voor ik iets gezegd heb ? Hoe bekrompen. Een geluk voor mij dat 'k niet bij die krentenkakkers aan de slag moet.

Ingrid: Oordelen en veroordelen op het uiterlijk en niet op 't hersenwerk is dat eigenlijk gepermitteerd ?

Ivo: Nee. Maar 't gebeurt.

Mike: 't Is een afgrijselijke vorm van intolerantie en van intolerantie gesproken ...

Jo: Schooluniformen zijn ook een vorm van intolerantie.

Ivo: En de miljoenen volwassenen in uniform ook allemaal bekrompen en intolerant ?

Jo: Militairen ?

Ivo: Ja militairen cipiers matrozen weet ik veel.

Jo: Uitgerekend hoofdzakelijk mensen die 't denkwerk aan anderen laten.

Ivo: Aan anderen ? Toevallig wel maar hun oversten dragen ook een uniform.

Indra: 't Is simpel, om oorlog te voeren heb j'een uniform nodig om een vredesboodschap uit te dragen niet.

Marjan: Oorlog is wreed. Mijn vaders vader is er in gebleven. Niet te geloven, een boom van een vent !

Indra: Flikken dragen een uniform.

Ivo: Precies stuk voor stuk voorbeelden van tolerantie en dienstbaarheid.

Indra: Altijd klaar met wijze raad.

Ivo: Met meer dan raad alleen. Vroeg of laat ga je 'r helaas een beroep moeten op doen. Dan pas ga je beseffen ...

Indra: 'k Heb er al eens beroep op gedaan negen jaar geleden.

Ingrid: Toch geen ongeval .

Indra: Nee geen ongeval. Ik ben met de klas in 't bos. Plots springt er een man vanachter een boom laat zijn broek zakken en spuit zijn zaad in mijn gezicht.

Ivo: O ! Wat een walgelijke vent !

Jo: Afkappen zijn ding.

Indra: De directeur vergezelt mijn ouders naar 't politiekantoor als we ' avonds aangifte gaan doen. De commissaris helemaal niet onder de indruk zegt: "We kennen de man hij is niet aan zijn proefstuk. We kunnen hem oppakken maar dan komt hij zo weer vrij. Als hij je nog eens belaagt ga dan vooral niet gillen want dan kan hij je de strot toeknijpen."

Ingrid: Nee !

Indra: Hij zei het niet met zoveel woorden maar 't kwam er op neer dat 'k van geluk mocht spreken.

Mike: Je verhaal is vreselijk ...

Lynn: En zo ongeloofwaardig dat je 't zeker niet hebt gefantaseerd.

Ivo: Je kan je afvragen wie van de hoofdbetrokkenen 't meest te beklagen is.

Jo: Dat is Indra.

Ingrid: En voor mijn part heeft de commissaris zich even erg misdragen als de ziekelijke dader.

Ivo: Hij heeft zijn functie onteerd.

Tilly: Ja maar vooral zichzelf. Zijn uniform is uiteindelijk slechts een onthutsende bijkomstigheid.

Kaat: Om een schrijnend verhaal kort te maken, die commissaris is een smerige schurk in schaapskleren. Waar zit hij ? Ik ...

Ingrid: Sst !

Marjan: Ik ben ooit verliefd geweest op een commissaris lang lang geleden.

Ingrid: De tijd staat niet stil.

Marjan: Wat heeft dat ermee te maken ? Misschien was 't niet eens een commissaris.

Jo: Misschien iemand die zijn treurigste gezicht opzet als er weer een klein meisje de strot is toegeknepen.

Marjan: Wat ?

Kaat: Een lijkbidder ma. Was 't een lijkbidder ?

Marjan: Je moet het niet zover gaan zoeken. Hij had gewoon een strak uniformpje aan. Schattig.

Ingrid: Dat brengt ons als bij wonder terug bij ons vertrekpunt, de uniseks.

Marjan: Ah de uniseks !

Ingrid: Zeg maar Marjan.

Kaat: De uniseks ...

Marjan: is wonderschoon. Won-der-schoon ! En 'k zou er nog willen aan toevoegen ...

Kaat: Ma 't is perfect zo.

Marjan: Als 't er bij iemand nog niet goed inzit kan ik het er inslaan.

Ingrid: 't Er inslaan ? Toch maar liever niet.

Lynn: Slaan lost niets op. Je kan er alleen jezelf mee bezeren.

Ingrid: Precies.

Marjan (dreigend). Ah ja !

Ingrid (volledig in de war, stotterend): Je moest eens weten hoeveel mensen de hand slaan aan zichzelf slagers professoren acrobaten zonder dat iemand hen de hand boven 't hoofd houdt.

Ivo: Laten we alsjeblieft de slaande argumenten achterwege. We hebben genoeg andere.

Marjan: 't Is al goed. Maar 't is maar dat ze 't weten, die daar. ('t Andere panel.)

Ingrid: Een telkens weerkerend argument " met uniform heb je minder groepjes omdat iedereen er 't zelfde uitziet", Lynn ?

Lynn: Ontegensprekelijk. De kleding is een belangrijke factor in 't fenomeen. En een school is geen catwalk waar elke dag weer dezelfde aan bod komen.

Ingrid: Indra ?

Indra: Ook in hun uniseksuniform zullen de ijdeltuiten blijven paraderen. Zo gaat dat met paradepaarden.

Jo: Soort zoekt soort, de boerenpaarden bij de boerenpaarden en de ... en terloops vormen de leerkrachten ook niet meestal een zelfde groepje ?

Ingrid: Tilly voor uitsluitel ben ik bij jou op 't juiste adres.

Tilly: Jo's bewering klopt. Maar Lynn moet er vooral geen brood in zien want als we toevallig 't zelfde aangetrokken hebben lopen we ook samen.

Ingrid: Steek iedereen in 't zelfde pakje ...

Tilly: en je krijgt toch dezelfde groepjes.

Lynn: Als 't om een bestaand groepje gaat misschien wel.

Ingrid: Iedereen hier heeft wel weet van groepjes die over de schooljaren heen standhouden.

Lynn: Ja en dus komt het er op aan dat je kinderen naast een strenge gedragscode van jongs af aan ook strenge kledingvoorschriften oplegt zodat het nooit tot groepjesvorming komt.

Indra: Geen spannende topjes geen te korte rokjes enz. enz. Maar bij de kleding stopt het niet. Geen piercings geen mascara geen tattoos. Of toch wel, iedereen een nummer op de voorarm.

Mike: Waarom niet direct een SM-opleiding voor de leerkrachten ?

Ingrid: Ivo zijn ze nodig al die strenge voorschriften ?

Ivo: In de ene school wel, in de andere niet. Bij ons is iedereen tevreden. De sfeer is uitstekend en de studieresultaten navenant.

Ingrid: Kinderen voelen zich vaak niet lekker in hun vel en gaan dan de kleine onregelmatigheden in hun uitzicht uitvergroten.

Indra: Volwassenen ook.

Ingrid: De kans dat zulke kinderen zich in hun opgelegde kleding beter gaan voelen dan in hun zelfgekozen kleding is onwaarschijnlijk. Kaat ?

Kaat: Dat is een probleem voor de schoolpsycholoog en als 't gaat om puistjes van goed gedrag voor de apotheker. Maar 'k vrees dat die kinderen snel in de werkloosheidsstatistiek gaan eindigen want op 't werk gelden meestal ook kledingvoorschriften.

Lynn: Moraliteit, je kan dan al de draak steken met onze prioriteiten en onze ethiek aan de levensles ontkom je niet.

Ingrid: Mooi geformuleerd.

Lynn: dank je.

Ingrid: Overtuigd Mike ?

Mike: Bijlange niet. Kinderen gaan naar een bepaalde school om diverse redenen. Naar de lagere omwille van de nabijheid, naar de middelbare omwille van de

kwaliteit. Als ze zich op school in hun sas voelen des te beter.

Ingrid: En zoniet ?

Mike: Zoniet ga je toch niet om de vijf minuten op zoek naar een andere school om ze te plezieren of toch wel ?

Ingrid: Ivo ik hoor Jo denken tot hier, kloosterzusters in plissérokjes en priesters in jeans en onze kinderen in sombere uniformen is dat niet de klok helemaal terugzetten ?

Ivo: Nee. Je moet toegeven dat de uniseksuniformen voor de kinderen niet per se oncomfortabeler zijn dan hun gewone kleding en dat was de lange kloosterkleding voor de religieuzen wel.

Ingrid: Tilly ?

Tilly: Kinderen verplichten hun eigen kleding te ruilen voor een uniform dat op de koop toe niet per se ongemakkelijker zit dan hun eigen spullen, hoe leuk toch voor hen !

Indra: Om een appelflauwte van te krijgen, altijd nog comfortabeler dan een hartstilstand.

Lynn: De trend is een feit. Meer en meer scholen voeren een uniform in. Toegegeven de ouders zijn enthousiaster dan de kinderen. Normaal toch.

Kaat: Waarom geen oproep doen aan de scholen die nu een uniform willen invoeren om 't ontwerp ervan aan de laatstejaars toe te vertrouwen ?

Ingrid: Indra is dat geen leuk idee ?

Indra: 't Idee is leuk als je 't aan mij toevertrouwt en dan nog ... maar aan haar !

Ingrid: Marjan zou jij 't ontwerp van zo'n uniseksuniform aan de kinderen overlaten ?

Marjan: Ik ? Ik heb er zo mijn gedachten bij.

Ingrid: Hm ... Kaat kun jij je moeders gedachten voor ons lezen ?

Kaat: Alleen als ze kwaad is en je weet hoe je ze kunt op stang jagen.

Marjan: Kaat is nog mijn kwaadste niet.

Ingrid: Ivo jij zal me vast niet tegenspreken. Als je aan de schoolpoort sommige kinderen ziet naar buiten komen merk je wel dat ze de uniseks met een

zekere trots en zelfbewustheid dragen.

Ivo: Ja fier het leven buiten de school tegemoet.

Tilly: Dezelfde lachende gezichtjes van blije kinderen vind je wel aan elke schoolpoort zeker ?

Indra: Bij hen meer dan bij ons.

Lynn: Zie je wel !

Indra: Normaal. Eindelijk kunnen ze dat verfoeilijk uniform onder hun bed smijten.

Kaat: Proficiat. Je hebt de uitzending goed voorbereid. Ik lach me rot.

Indra: Puur geïmproviseerd.

Mike: Ernstig nu. 'k Zie nog zo direct niet waarom één of andere hoge piet erkentelijk zou zijn omdat hij op school een uniform heeft mogen dragen.

Jo: Ouders zowel als kinderen verwachten dat de school meer dan een verplicht nummer is geweest.

Mike: Concreet geeft dat." Wat een rotschool toch. Alleen x is aan een hoger diploma geraakt."

Jo: Of:" Niet kwaad, enkel x is aan geen hoger diploma geraakt."

Tilly: Gelijke kansen voor iedereen is een wensdroom en verwachten dat gelijke kleding die droom kan in vervulling laten gaan is je reinste utopie.

Ingrid: Lynn ?

Lynn: Het onderwijsproject primeert vanzelfsprekend.

Ingrid: En wat denk je van diegenen die brandhout maken van 't idee dat een uniform sociaal-economische ongelijkheden wegwerkt als je niet ...

Lynn: Als je niet nog meer gaat verplichten en verbieden ?

Ingrid: Zoiets ja.

Lynn: Sieraden, modeaccessoires, mobieltjes ?

Ingrid: O.a., moeten die ook geweerd worden ?

Lynn: De mobieltjes alvast.

Indra: Onzichtbare piercings ?

Lynn: Ook zoals in alle scholen trouwens.

Tilly: Overal ? Dat zou me verwonderen.

Indra: Schoeisel is een groot probleem. Geef het maar toe. Alhoewel ?

Ingrid: Alhoewel ?

Indra: Alhoewel als je 't rationeel bekijkt zou je toch wel een aangepast schoeisel kunnen vinden.

Ingrid: Zoals ...

Jo: Wat past er bij kleding die niet van deze tijd is ?

Indra: Schoeisel dat niet van deze tijd is, klompen.

Ingrid: Kaat ?

Kaat: Zij is niet van deze tijd en de Sex Pistols evenmin.

Ingrid: Tegenstanders hebben 't er ook nogal eens over dat je klasseverschillen tracht te verbergen terwijl je er net zou moeten voor uitkomen, Ivo ?

Ivo: Je kan altijd wel verschillen vinden waar je kan voor uitkomen maar wegen die op tegen soms schrijnende materiële ongelijkheden ?

Mike: Je moffelt wat zeg ik je tracht de armoe weg te moffelen maar je doet hetzelfde met de culturele verscheidenheid, de rijkdom en de toekomstperspectieven van elk ontwikkeld land.

Ingrid: Kaat 'k zie je steigeren.

Kaat: Wij hebben op school twee allochtone leerkrachten en we vinden het de normaalste zaak van de wereld dat discriminatie gastarbeid en kolonialisme uit alle hoeken worden belicht.

Ivo: En net door de uniseks zijn onze scholen een smeltkroes van culturen omdat diverse exponenten ervan bij ons al in dezelfde kleding verenigd zijn.

Ingrid: Ben ik dan de duivelsadvocaat als ik vind dat elk kind uniek is en zijn uniek-zijn beter tot zijn recht zou komen in unieke kleding ?

Lynn: Ze kunnen uniek zijn na schooltijd als ze althans creatief genoeg zijn.

Ivo: En elke leraar heeft de plicht om elke leerling vanuit zijn specifieke identiteit te benaderen en niet als de alfabetisch gerangschikte nr 12 of Laura nr3.

Ingrid: Indra kan jij je vinden in een dergelijke aanpak en is het ook zo dat Tilly de weerbarstigste leerlingen uit hun egelstelling lokt ?

Indra: Leerlingen hebben ook hier meer plichten dan rechten.

Ingrid: De plicht je aan de aanpak van de leerkrachten aan te passen.

Indra: Precies. En wat Tilly betreft ben ik vooringenomen. Ik kan er geen kwaad woord over zeggen.

Tilly: Daarom en daarom alleen heb ik Indra meegebracht. Een geboren diplomate is ze niet.

Indra: Ik werk eraan tijdens de lesuren.

Ingrid: De eigenheid van elke leerling onderkennen lukt dat een beetje ?

Tilly: toch wel, af en toe.

Marjan: Terwijl ik hier met één oor zit te luisteren denk ik bij mezelf...

Indra: O ...

Ingrid: Ssst !

Marjan: Dat ik de melk niet mag laten overkoken zoals gisteravond.

Stilte.

Jo: Mijn potje kookt ook snel over en niet alleen 's avonds.

Ingrid (verstrooid): 't Kan van pas komen.

Jo: Vind je ?

Ingrid: Wat zei ik misschien ?

Marjan: Dat 't kan van pas komen dat zijn potje snel overkookt.

Ingrid: O ! Zei ik dat ?

Marjan (in haar wiek geschoten): Zeg maar direct dat 'k sta te liegen.

Kaat: Ma zeg ons alsjeblieft ... liever dan ... ja zeg ons wat je van de uniseks denkt.

Marjan: Da's nu eens een onderwerp waarover ik nooit uitgepraat raak, nooit.

Jo: Wij ook niet.

Marjan: Als ik een vergelijking mag maken ...

Ingrid: Maak maar maak maar.

Marjan: Heb je iets tegen vergelijkingen ?

Ingrid: Ik ? 'k Ben er dol op. 'k Gebruik er om de haverklap. "Te gek om los te lopen"
"Elke zot heeft zijn marot" "Zo dwaas als een vaas".

Marjan (vliegt haar in 't haar): Heb je 't tegen mij ? Zeg het maar, ja hè.

Kaat (Ingrid te hulp gekomen): Ma toch ! Allee laat haar los. 't Waren maar voorbeelden.

Ingrid: Ja. 'k Ken er andere.

Indra: Ik ook. "Zo dom als ..."

Tilly: Genoeg van die dwaze voorbeelden. Marjan laat de jouwe maar eens horen.

Marjan: De mijne ?

Kaat: Ja. De uniseks is ...

Marjan: 't Is mijn lievelingsonderwerp. 'k Kan er dagen over bezig zijn.

Indra: O jee !

Jo: Komt er nog iets van ? 'k Zit hier nu al te worstelen met de zin van 't leven.

Marjan: Waarmee ?

Kaat: Hij wordt stilaan depressief maar vraag me niet ...

Jo: Ik ?

Marjan: Ik weet er alles van. Luieriken zijn depressief. Je moet daar tijd voor hebben.

Ingrid: Ah zo zit dat in mekaar !

Marjan: Maar vaneigens. 't Kleinste kind weet dat.

Indra: Kaat ook ?

Kaat: Nog maar net.

Indra (zucht): Lynn voor jou zijn zware bevallingen dagelijkse kost. Heb je niet toevallig een verlostang bij de hand ?

Lynn: De uniseks is zo ...

Marjan: zo schoon als een druppel water uit de hemel.

Ingrid: Tja ...

Marjan: zo schoon als een veulen in de wei.

Indra: zo schoon als een deur in een huis.

Ingrid: Allemaal originele vergelijkingen, vooral die van Marjan.

Marjan: Nog ? Nog van die ..?

Ingrid: Graag maar niet direct.

Jo: We moeten eerst wat bekomen.

Ingrid: Ivo 't leven is helaas geen sprookjestoneel. Leggen we onze kinderen in hun gladgestreken uniformpjes niet teveel in de watten ?

Ivo: Een onbezorgde jeugd, daar heeft elk kind recht op. Nee dus.

Ingrid: Mike ?

Mike: 't Heeft ook recht op zoveel meer waar 't al vlug een kruis mag over maken.

Tilly: Onze kinderen waarvan de ouders geen merkkledij kunnen kopen worden al eens bespot door de anderen. Ze leren dus van jongs af zich tegen die schampere uitlatingen schrap te zetten.

Jo: Ze zijn bijgevolg beter gewapend tegen de ongemakken in 't latere leven.

Indra: Eerst ga je huilen, later leer je je afschermen en vervolgens zorg je ervoor dat

je je verweer op voorhand klaar hebt.

Ingrid: Lynn volwassenen worden ook bespot om hun kleiding.

Lynn: Dat zal dan wel hun schuld zijn.

Ingrid: Aangenomen. Maar zijn kinderen die met spotternij vertrouwd zijn niet beter in staat om er later mee om te gaan ?

Lynn: Als volwassene word je met meer dan spotternij alleen geconfronteerd. Je gaat er dus niet direct bij huilen.

Tilly: De zelfkennis is bij onze kinderen beter ontwikkeld en dus ook hun relativiseringsvermogen.

Jo: En wie relativeert heeft al vlug inzicht genoeg om zichzelf in vraag te stellen i.pl.v. de anderen.

Kaat: En wij ? Kijken wij niet in de spiegel ?

Indra: Toch wel. Toch wel. Om te genieten van je opgetogen gezicht ah en ook nog om toe te geven hoe bespottelijk je uniform je staat.

Kaat: Daar heb ik drie keer deugd van. Twee keer voor de spiegel en één keer nu.

Ingrid: Conformisme op school leidt dat niet tot nog meer conformisme later, Lynn ?

Lynn: Ik zou 't niet weten maar 'k heb er hoegenaamd geen probleem mee.

Ingrid: Is sociaal conformisme dan niet nefast voor interculturele activiteiten ?

Ivo: Nee niet noodzakelijk. Waarom zou je enig gebruik of enige verworvenheid moeten opgeven om open te staan voor invloeden van andere culturen ?

Mike: De vraag is, ga je 'r genoeg voor openstaan ? Is een uniform voor kinderen geen keurslijf waar ze later moeilijk zullen uit losraken ?

Ingrid: Kaat ?

Kaat: Nee 'k raak er elke namiddag uit los.

Indra: Oef !

Ingrid: Nog zoiets: Tackelt een verplicht schooluniform niet de consequenties van de problemen pesten bv. en onverdraagzaamheid in 't algemeen i.pl.v. de problemen zelf ?

Marjan: Welke problemen ? Er zijn geen problemen.

Ingrid: Des te beter. Dan zijn we daar al vanaf.

Tilly: Erg wordt het pas als de school een uniform invoert om zichzelf te beschermen.

Ingrid: Om zichzelf te beschermen ?

Jo: Ja om een aantal rustverstoorders kwijt te raken ...

Tilly: En zo 't schoolimago op te krikken.

Mike: Image building ten koste van de leerlingen.

Ingrid: Ivo ?

Ivo: Rustverstoorders bij ons komen bij hen terecht en wij worden opge zadeld met die van hen.

Ingrid: "Opge zadeld" betekent dit dat je ze noodgedwongen opneemt ?

Ivo: Elke school zorgt op haar manier voor de probleemgevallen. Probleemkinderen zijn 't zout in ons dagelijks brood.

Jo: Bedankt. Geef mij dan maar dieetbrood.

Ingrid: En zijn er zo'n probleemgevallen bij jou in de klas, Kaat ?

Kaat: Nee. 't Zijn allemaal vredige kuddedieren.

Indra: Een gezellig blatende troep schapen. (Blaat een paar keer.)

Ingrid: Als de basisprincipes van de opvoedkunde, de zorg voor een warme thuis, een luisterend oor en realistische verwachtingen aanwezig zijn ...

Lynn: Sorry maar alleen al met die drie basisprincipes valt driekwart van de leerlingen uit de boot.

Ivo: Mochten alle kinderen daar thuis kunnen op rekenen dan ware de school al voor een deel overbodig.

Mike: Helaas die principes zijn er niet meer bij de ouders, voor zover de ouders er allebei zelf nog zijn.

Marjan: Ze zijn er niet meer de ouders ! En ik dan !

Kaat: Rustig ma rustig. Jij bent er nog maar jij bent dan ook een enig moedermodel.

Ingrid: Ja een modelouder.

Kaat: Indra droomt ervan een moeder te hebben zoals jij.

Indra: Elke nacht en's woendags ook nog overdag van 8 tot 10.

Ingrid: We hadden 't er al over maar is het niet zo dat het uniform na enige tijd zelf de maatschappelijke verschillen in de verf zet ?

Ivo: Hoezo als iedereen 't zelfde draagt ?

Tilly: Omdat sommige kinderen het zullen afdragen en anderen niet ...

Jo: omdat sommigen zullen verplicht zijn het afgedragen uniform van een oudere broer of zus verder te dragen ...

Mike: terwijl anderen bij wijze van spreken er één zullen hebben voor elke dag van de week.

Lynn: De school is een microkosmos van de maatschappij. Je zal er dus wel altijd kleinschalig dezelfde verschillen in terugvinden.

Ivo: Wij trachten er iets aan te doen maar 't is aan de politiek om de kloof tussen arm en rijk niet dieper te laten worden.

Ingrid: Hetzelfde probleem stelt zich elk jaar opnieuw met de boekentas en zijn inhoud.

Ivo: Inderdaad en 't is aan ons om er alles aan te doen om de minderbedeelden niet in de verleiding te brengen zichzelf te gaan bedienen.

Mike: Je hebt peperdure merkartikelen en je hebt spotgoedkope Aziatische namaak. 't Is dus niet allemaal goud wat daar blinkt.

Ivo: Okay maar gezond is die situatie om allerlei redenen niet.

Ingrid: Vind je dat ook Kaat ?

Kaat: Ik zou er geen hoofdstuk aan wijden. 't Komt er op aan dat je pen niet zonder inkt valt en dat je'r niet teveel stomiteiten mee schrijft.

Indra: 't Heeft alles met vrijheid te maken. Je moet het recht hebben te houden van

de prul waarmee je schrijft zowel als van de gouden Dupont die je cadeau hebt gekregen.

Jo: Dat geeft armen 't recht om zich te verrijken en rijken 't recht te houden van hun deux-chevaux terwijl hun Bentley in de garage op apegapen ligt.

Ingrid: De vrijheid aan te trekken wat je wil geeft dat geen zalig gevoel Lynn ?

Kaat: Mag ik in je plaats antwoorden ?

Lynn: Waarom niet als je 't antwoord kent.

Kaat: 't Antwoord is ja. En zo komt het dat Lynn als 't weer eens broeiend heet is in ...

Ingrid: "C'est ça", in bikini aan de slag gaat.

Lynn: Kortom in je vrije tijd doe je maar. Bij 't werk en op school echter zijn er regels zowel bij hen als bij ons.

Ivo: Een kwestie van fatsoen discipline en veiligheid.

Ingrid: Tilly ?

Tilly: Voorschriften zijn er overal. Hoe meer er zijn des te dictatorialer het regime.

Indra: Verboden te roken, verboden te sms-en, Arabisch te praten op de speelplaats, artistieke wanorde te promoten bij middel van haargel, Jesus !

Tilly: En om op de veiligheid terug te komen, Jefferson zei het zo. "Elkeen die afziet van een stukje vrijheid in ruil voor een stukje veiligheid verdient geen van beide en uiteindelijk zullen zowel de vrijheid als de veiligheid voor hem verloren gaan."

Ingrid: Enig commentaar Kaat ?

Kaat: Ik zou 't nog eens willen horen.

Indra: Ze krijgt er maar niet genoeg van.

Tilly herhaalt de uitspraak.

Kaat: Prachtig.

Marjan: Effenaf. Effenaf prachtig.

Ingrid: Ivo ?

Ivo: Ik zou wel eens willen weten in welke context hij die uitspraak heeft gedaan.

Mike: De context doet er niet toe. Als je opgesloten zit wil je weg, weg uit je gevang, hoe dan ook.

Jo: Laken ladder helikopter.

Mike (ademt diep in): Vrije lucht opsnuiven.

Kaat: Ik ken ook zo'n uitspraak. Ze is van niemand, zelfs niet van mij.

Ingrid: Ah ! Hoe ..?

Indra: Mijn mond valt er nu al van open.

Kaat: Elkeen die afziet van een stukje veiligheid in ruil voor een stukje vrijheid verdient geen van beide en uiteindelijk zullen zowel de veiligheid als de vrijheid voor hem verloren gaan.

Indra: Maar ...

Ivo: Niks te maren en telaar voor onze vriend Jefferson om zijn huiswerk over te doen.

Kaat: Laten we de brave man maar vergeten, we hadden het over de uniseks op school.

Ingrid: Iedereen op een rijtje in 't zelfde uniform dan denk ik onmiddellijk aan discipline.

Indra: Ik aan communisme nazisme fascisme. En 'k ben allergisch voor alledrie. (Niest drie keer.)

Ingrid: Als je kinderen van jongs af discipline bijbrengt help je ze dan niet om ..?

Tilly: Vanzelfsprekend. Geen discipline ...

Ingrid: geen zelfdiscipline.

Tilly: Volledig akkoord. Maar discipline is er bij ons net als bij hen, overal waar ze nodig is ...

Indra: zowel bij 't eten als bij 't hinkelen.

Tilly: Wij vormen ook heuse rijtjes geloof me.

Jo: Ja kleurrijke, vrolijke.

Ingrid: Je hoort het ook wel eens zo, kinderen hebben echt geen uniform nodig. Ze zijn al in uniform.

Indra: Jekker jeans sportschoenen.

Ingrid: Ivo ?

Ivo: Tja dat zal dan de echte kuddegeest zijn.

Marjan: En zeggen dat de uniseks zo schoon is !

Ivo: Ze zien de splinter in ons oog maar niet de balk in dat van hen.

Lynn: Als je ze zo ziet gaat er toch lekker niets boven ons uniformpje.

Marjan: Vaneigens. 't Is niet te geloven hoe ze 'r bijlopen en als ze gaan zitten is 't nog erger. Dan hangen ze 'erbij als vodden over een stoel.

Indra: Liever zo dan als een uniform over een kapstok.

Ingrid: Keurig in uniform in je treincoupé okay. Maar in weer en wind op je fiets of rechtstaand heen en weer geslingerd op de bus omringd door hamburgereters.

Jo: Dat geeft variatie in de uniformen, gladgestreken, doorweekte en met ketchupnopjes.

Kaat: Van een probleem gesproken !

Indra: Als 't te nat is blijft ze thuis. Ze zijn talrijk genoeg om een rijtje te vormen.

Kaat: Dat is nog eens idee, een familiekuddetje.

Lynn: Als 't geen weer is voor de fiets is 't weer voor een ander vervoermiddel. Die regel geldt voor iedereen.

Ingrid: En wat als je figuur niet in je uniform past ?

Kaat: Op Siamese tweelingen na en die laten we scheiden in 't UZ, passen ze 'r allemaal in.

Marjan: Toch wel praktisch zo 'n UZ !

Ingrid: Praktisch en goed uitgerust.

Marjan: Eerlijk ik zou er niet durven aan beginnen.

Ingrid: Dat is zonder meer een wijs besluit.

Indra: Wijzer is illegaal.

Kaat: Ingrid mag ik je eens een vraag suggereren ?

Ingrid: Graag.

Kaat: Een vraag die ons kan aan 't denken zetten.

Indra fluit bewonderd tussen
de tanden.

Ingrid: Ik ben één en al oor. Aan welke vraag dacht je ?

Kaat: Ik dacht aan de vraag waar alle schooldirecties wakker van liggen.

Ingrid: O ja. Gaan ze dit jaar volstaan de werkingsmiddelen ?

Kaat: Nee hoe kan je 't best allochtonen integreren ?

Jo: Gaan wij hun taal studeren of zij de onze ?

Kaat: Met uniform of zonder ?

Ingrid: Jij denkt alvast met.

Kaat: Jij niet ?

Ingrid: Mijn mening is van geen tel die van Mike wel.

Mike: Je hebt allochtonen en allochtonen . Je bedoelt Turken en Noord-Afrikanen of andere Moslims ?

Kaat: Ja de andere zijn geïntegreerd.

Mike: Okay. Spreken we hier over een uniseksuniform met hoofddoek of zonder ?

Kaat: Je mag kiezen.

Mike : Met dan maar want zonder zijn er al heelwat van hen niet geïnteresseerd.

Jo: Voor je broertjes ook ? Je hebt toch broertjes ?

Kaat: Ja.

Indra: Ja voor de broertjes. Nee voor de hoofddoek. Of omgekeerd ?

Lynn: Nee voor de hoofddoek. Uniform met hoofddoek voor de meisjes en zonder voor de jongens.

Tilly: In dat geval vallen en het uniform en de uniseks weg.

Jo: Ja want je krijgt dan meisjes met hoofddoek en meisjes zonder en jongens zonder in tegenstelling tot sommige meisjes.

Ingrid: Ivo ?

Ivo: Een kant- en – klare oplossing is er niet vrees ik en mocht er één gevonden worden dan zal ze in de Moslingemeenschap zelf gevonden worden.

Tilly: Volkomen akkoord. Ik kan bv. tegen Indra zeggen “ Je hoofddekseel aan de kapstok”. maar ‘k zoek moeilijkheden als ik ‘t zelfde zeg tegen haar vriendin met hoofddoek.

Mike: Geen uniform dan maar voor moslima’s en ook geen voor hun broers. Dan staan ze op dat punt al op gelijke voet.

Ingrid: Als zij geen uniseksuniform dragen, wij dan ook maar niet terwille van de maatschappelijke integratie, Lynn ?

Lynn: Wij willen niet dat onze kinderen wandelende uithangborden zijn van de standing of de overtuiging van hun ouders maar we hebben ook alle begrip voor de religieuze achtergrond van onze moslimleerlingen.

Tilly: Twee uniformen dan maar ?

Ivo: Ja waarom niet, zolang de hoofddoekenkwestie niet is opgelost.

Kaat: Per slot van rekening is een begin van integratie beter dan geen integratie.

Indra: Dit “begin van integratie” verbloemt de werkelijkheid ...

Mike: en onze onmacht. Hoe zou dezelfde kleding dragen de bestaande sociaal – economische achterstand en de religieuze verschillen kunnen goedmaken ?

Tilly: Een beetje realiteitszin graag. En aangezien de scholingsgraad van de ouders van de betrokken kinderen niet zelden laag is ...

Ingrid: zal de uniseks hen een zorg wezen.

Tilly: Zo is dat. De hoofdzorg van die ouders bestaat erin met hun karig loon of hun uitkering rond te komen.

Jo: Hoe kan het ook anders.

Ivo: Hoop doet leven en hoop is er. We zijn immers allemaal nazaten van laaggeschoolden.

Ingrid: En terwijl we 't hier over laaggeschoolde allochtonen hebben vraag ik me af of een schooluniform in achtergebleven wijken ...

Ivo: Daar meer dan elders is 't van belang dat de kinderen de indruk hebben erbij te horen omdat er precies daar meer dan waar ook groepjesvorming bestaat.

Ingrid: En van groepjes tot bendes ... Mike die wijken zijn je werkterrein.

Mike: Inderdaad. Ik moet Ivo zonder fout een rondleiding geven. Volgende zaterdag ?

Ivo: Waarom niet ?

Mike: In wijken waar criminelen en luxe prostituees 't voorbeeld zijn kinderen in uniform naar school sturen ?

Ingrid: Mijn gezond verstand zegt nee.

Jo: Je gezond verstand heeft groot gelijk.

Indra: Overschot van gelijk. Arme dutskes !

Tilly: En de indruk hebben erbij te horen zoals Ivo zegt is dat niet een aanfluiting van wat we willen ?

Ivo: Ik bedoel dat als ze eenmaal de indruk hebben erbij te horen de volgende stap er echt bijhoren makkelijker wordt.

Ingrid: Kaat zou jij ..?

Kaat: Absoluut.

Jo: In uniform ? 'k Geloof er niks van.

Kaat: 'k Neem mijn moedertje mee, één uit duizend.

Marjan: 't Is simpel. Je moet weten hoe je die vreemde vogels aanpakt.

Ingrid: 'k zie je aanpak zo voor mijn ogen.

Marjan: Wilt er iemand een demonstratie ?

Ingrid: Ik vermoed van niet.

Marjan: Echt niet ?

Kaat: Niet alleen zijn ze tegen de uniseks maar daarenboven zijn 't ook nog broekschijters.

Marjan: Wie is er hier tegen de uniseks ?

Indra: Ik.

Marjan stormt op Indra af en
geeft haar twee klinkende oorvegen.

Indra: Ail Is dat een vrije tribune ?

Marjan: Een wat. Nog iemand ?

Kaat: Ik denk dat ze allemaal overtuigd zijn.

Ingrid: Ik ook.

Marjan: Geen twijfelaars meer ?

Ingrid: Nee.

Marjan: De uniseks is o zo schoon. O zo schoon is de uniseks.

Ingrid: Onvoorstelbaar !

Marjan: 't Heeft hier lang genoeg geduurd. Iedereen rond Ingrid. Allee vooruit. (Geeft Hein een tik.) Jij ook struisvogel. En nu allemaal samen met mij: De uniseks
is o zo schoon, o zo schoon is de uniseks.

Erna.

Marjan: En nu allemaal samen zonder mij. 'k Zou niet willen dat er ook maar één kijker denkt dat ik ...

Ingrid: 't Is onze vrije wil. Zie je dat dan niet aan onze stralende gezichten ?

De tegenstanders kijken nors.

Marjan: Min of meer. Laat eens horen.

Iedereen samen behalve Marjan: De uniseks is o zo schoon. O zo schoon is de uniseks.

Einde van 't stuk.